

Vlaams
Parlement

vergadering **C289**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 25 juni 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de diversiteit op de openbare omroep en de monitoring hiervan – 2454 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de landelijke commerciële radiozenders – 2536 (2014-2015)	9
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de afschaffing van de levensbeschouwelijke uitzendingen door derden op de openbare omroep – 2552 (2014-2015)	12
VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over regionale reclamewerving voor Radio 2 – 2577 (2014-2015)	17
VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de preventieprojecten radicalisering in samenwerking met de jeugdsector – 2370 (2014-2015)	21
VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de spanningen bij de Nederlandse Taalunie en op het betrokken werkveld – 2476 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de problemen bij de Nederlandse Taalunie – 2508 (2014-2015)	26
VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het bijzonder cultuuraanbod – 2503 (2014-2015)	31

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de diversiteit op de openbare omroep en de monitoring hiervan – 2454 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Op 20 maart 2014 maakte de VRT de resultaten bekend van de 'Diversiteitsmonitor VRT-televisie 2014'. Het gaat om een onderzoek dat is uitgevoerd door de Universiteit Antwerpen en de KU Leuven in opdracht van de VRT-studiedienst waarin het Vlaams aanbod van de VRT-televisienetten een jaar lang onderzocht werd.

In antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Verstreken citeerde u de summiere resultaten uit het VRT-persbericht: "In 2014 kwamen op de VRT-televisiekanalen 7,6 procent nieuwe Vlamingen en 35,3 procent vrouwen aan bod, tegenover respectievelijk 6,8 procent en 36,6 procent in 2013. De aanwezigheid van personen met een handicap op de VRT-televisienetten steeg in 2014 van 0,7 naar 1,1. De VRT haalt met deze cijfers de streefcijfers die door de beheersovereenkomst aan de Openbare Omroep worden opgelegd: 33 procent vrouwen en 5 procent nieuwe Vlamingen."

Voor 2011 werd de diversiteitsmonitor volledig ter beschikking gesteld, wat tot een aantal inzichten leidde. De VRT deed het in 2011 zowel op het vlak van etnisch-culturele diversiteit, genderdiversiteit als op het vlak van zichtbaarheid van mensen met een functiebeperking minder goed dan de private zenders. In 2011 klokte de diversiteit naar functiebeperking nog af op 2,1 procent. De cijfers die de VRT voor 2014 naar voren schuift, namelijk 1,1 procent, maken dus eigenlijk deel uit van een dalende trend die na 2009, met 2,4 procent, lijkt te zijn ingezet.

Voor de jaren 2012 en 2013 maakt de summiere rapportering over de diversiteitsmonitor op de VRT-website overigens geen gewag van diversiteit naar functiebeperking.

Deze vaststellingen illustreren de noodzaak om de Diversiteitsmonitor VRT-televisie 2014 en die van de voorgaande jaren volledig en publiek ter beschikking te stellen. Zeker met het oog op de besprekingen in het kader van de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT moet de relatieve positie van de openbare omroep ten opzichte van de private spelers op het vlak van diversiteit op het scherm geduid worden, en dit tevens in een langetermijnperspectief.

Minister, waarom wordt de volledige studie Diversiteitsmonitor VRT-televisie 2014 evenals die van 2012 en 2013 niet openbaar gemaakt terwijl dit voor 2011 wel nog het geval was? Is het mogelijk om meer duidelijkheid te krijgen over de gehanteerde methodologie, zoals steekproefname en codering, voor de diversiteitsmonitor? Kan de VRT de cijfers verstrekken over diversiteit op het scherm voor de periode 2009 tot en met 2014, en dit zowel voor de VRT-kanalen als voor de private zenders? Welke beleidsmaatregelen plant u om te garanderen dat de diversiteit op de openbare omroep systematisch wordt gemonitord? Welke beleidsmaatregelen wilt u voortzetten en/of introduceren om diversiteit op de openbare omroep te garanderen?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw Segers. Wij zien ook niet goed in waarom die cijfers niet zouden worden vrijgegeven. We vinden online wel een en ander terug over die diversiteitsmonitor,

maar niet het volledige onderzoek, terwijl wij veronderstellen dat daar toch geen bedrijfsgeheimen in staan die aan het oog van de samenleving onttrokken moeten blijven. Wat ons betreft, graag transparantie. Dat is trouwens wat de VRT vorige week zelf zei: dat ze transparant willen zijn. Wij zien dan ook niet in waarom dat niet zou kunnen gebeuren met deze gegevens. Misschien omdat het in tegenstelling tot 2011 – toen was het een grootschalig onderzoek dat ook over de commerciële omroepen ging – nu veeleer gaat over resultaten die zij halen uit de reguliere metingen. Over dat grootschalige onderzoek van 2011 gaven zij wel volledige openheid.

Minister, ik hoor graag uw uitleg hiervoor. Wat ons betreft, is er in elk geval geen enkel probleem dat dit onderzoek ter beschikking wordt gesteld.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Het uitbouwen van een permanent meet-systeem zou ervoor kunnen zorgen dat de key performance indicators (KPI's) die net niet worden gehaald, tijdig kunnen worden opgepikt en dus tijdig kunnen worden rechtgezet. Dat lijkt me een goed idee, maar ik vraag me af of dit niet de zaak is van de VRT zelf. Eigenlijk is het permanent monitoren een zaak voor de VRT. Zij moeten die KPI's – of het dan gaat over diversiteit of andere zaken – halen en zij moeten ervoor zorgen dat ze die halen. De VRT moet daar misschien zelf verantwoordelijkheid in nemen. Het gaat niet op dat er streefcijfers worden vastgelegd en er dan meer ingrepen nodig zijn om die cijfers te halen. Dat is een onderdeel van de beheersovereenkomst van de VRT, en de VRT moet er dan ook binnen de grenzen van het haalbare alles aan doen om de doelstellingen te halen. Een permanent meetsysteem kan daar een onderdeel van zijn, maar de rest moeten ze volgens mij zelf uitwerken.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil beginnen met de beginselen van de beheers-overeenkomst te schetsen met betrekking tot diversiteit. Operationele doelstelling (OD) 2.1 van de beheersovereenkomst stelt: "De VRT ontwikkelt jaarlijks een actieplan met betrekking tot de vertegenwoordiging van specifieke doelgroepen, vertaald in streefcijfers voor de vertegenwoordiging van vrouwen (33 procent in het gehele intern en extern geproduceerde tv-aanbod, uitgezonderd programma-aankoop) en van nieuwe Vlamingen (5 procent in het gehele intern en extern geproduceerde tv-aanbod, uitgezonderd programma-aankoop) en met betrekking tot bereik."

OD 2.2 vult aan: "De VRT organiseert een jaarlijkse monitoring via een externe, onafhankelijke partij met betrekking tot de evenwichtige vertegenwoordiging en genuanceerde beeldvorming van de doelgroepen vrouwen, nieuwe Vlamingen, personen met een handicap en senioren in sleutelprogramma's op ieder tv-net, meer bepaald Vlaamse primetimeprogramma's."

De VRT heeft in 2014 de vooropgestelde streefcijfers uit de beheersovereenkomst gehaald: 7,6 procent van de sprekende actoren in de programma's van Eén, Canvas, OP12 en Ketnet, behalve de aangekochte programma's, waren nieuwe Vlamingen. 35,3 procent waren vrouwen.

De VRT kiest ervoor om de belangrijkste resultaten van zijn jaarlijkse diversiteits-monitor publiek bekend te maken via een persbericht. Voor de belangrijkste resultaten van 2014 gebeurde dat op 20 maart 2015.

De VRT is van mening dat indien de gedetailleerde resultaten van de diversiteits-monitor publiek werden bekendgemaakt zonder een gepaste toelichting vanwege de omroep, dit kon leiden tot onvolledige en onjuiste conclusies. Indien er geen

duiding bij de resultaten kon worden gegeven, leverde dit immers onvolledige informatie op die op verschillende manieren zou kunnen worden geïnterpreteerd.

Iedereen die de resultaten van de monitor wil inkijken, kan terecht bij de VRT. De VRT-Studiedienst licht dan de gedetailleerde resultaten van de monitor toe en duidt ze met context. De resultaten zijn ook beschikbaar voor academisch onderzoek.

De meer gedetailleerde resultaten van de diversiteitsmonitor werden door de externe partner die de studie had uitgevoerd, Elektronisch Nieuwsarchief (ENA), wel aan de belangenverenigingen diversiteit voorgesteld. Daarop besprak de VRT de resultaten van de monitor met de verenigingen.

De VRT zal onderzoeken hoe in de toekomst de resultaten van volgende diversiteitsmonitoren publiek kunnen worden bekendgemaakt. Daarbij willen ze naast de feitelijke resultaten ook voldoende duiding kunnen geven.

Het diversiteitsonderzoek wordt uitgevoerd door Elektronisch Nieuwsarchief, in samenwerking met Universiteit Antwerpen en KU Leuven, nu ondergebracht onder het Steunpunt Media. Het onderzoek gebeurt in opdracht van en in overleg met de VRT-Studiedienst.

De VRT heeft al zeven keer een dergelijke diversiteitsmonitor laten uitvoeren. De laatste drie keer gebeurde dat volgens een nieuwe meetmethode, aangepast aan de beheersovereenkomst 2012-2016. Ik licht de methodologie van de voorbije drie diversiteitsmonitoren even toe. Er gebeurt een meting van enkel Vlaamse programma's en dus geen aangekochte buitenlandse programma's. Alle programma's tussen 12 en 24 uur worden gemonitord op de aanwezigheid van vrouwelijke actoren en nieuwe Vlamingen. De programma's in primetime, tussen 18 en 23 uur, worden ook gemonitord op leeftijd en handicap. In het weekend gebeurt hetzelfde voor Ketnet, ook tussen 8 en 12 uur omdat dit als primetime wordt beschouwd.

Men doet het enkel voor de eigen VRT-televisienetten: Eén, Canvas, Ketnet en OP12. En er is een ruime steekproef van gescreende programma's verspreid over een volledig jaar.

Het voorbeeld dat voor 2014 wordt gegeven is het volgende. Het betreft 90 dagen verspreid over alle maanden. Er is een screening van 1600 uitzendingen waarbij 16.828 actoren in rekening worden gebracht, met name 7292 op Eén, 3393 op Canvas, 4845 op Ketnet en 1658 op OP12. De actoren moeten aan het woord komen en worden gecodeerd aan de hand van zichtbare en hoorbare kenmerken. Ik kan me voorstellen dat hier de context, duiding en methodologie van belang kunnen zijn voor de cijfers. Het gaat onder meer over huidskleur, taal, naam en context.

De codering gebeurde in 2014 door 13 codeurs die een uitgebreide opleiding kregen. Er werd gebruikgemaakt van dubbelcodering om "intercodeurbetrouwbaarheid" na te gaan.

Zoals u weet meet ENA sinds 2011 niet meer de scherm-aanwezigheid – dat zijn afkomst, gender, leeftijd en handicap – bij de Vlaamse private zenders. In plaats van ook codering toe te passen op het aanbod van de private zenders, kiest de VRT ervoor om de beschikbare middelen van dit diversiteitsonderzoek te gebruiken voor een ruime en betrouwbare steekproef en een kwaliteitsvolle analyse van de eigen zenders.

Ik kom tot de diversiteit op het scherm in de periode 2009-2014. Eerst geef ik enkele opmerkingen. Vóór 2012 werd de diversiteitsmonitor tweejaarlijks

uitgevoerd. Sinds 2012 wordt er jaarlijks gemonitord, conform de beheersovereenkomst. De resultaten van 2009 en 2011 zijn niet te vergelijken met de resultaten van 2012, 2013 en 2014. De vergelijkingsbasis verschilt immers sterk.

De belangrijkste verschillen situeren zich op diverse vlakken, ik geef u er enkele. In de diversiteitsmonitoren 2009 en 2011 werden de sprekende 'niet-blanke' personen gemonitord. Voor de jaren 2012, 2013 en 2014 werden conform de beheersovereenkomst 'nieuwe Vlamingen' gemonitord. De definitie is: "niet afkomstig uit landen van de Europese Unie per 1 januari 1995".

Een tweede methodologisch verschil is dat in de diversiteitsmonitoren 2009 en 2011 alle programma's werden gecodeerd. Dat betekent dat naast de Vlaamse programma's ook de aangekochte buitenlandse programma's, waaronder bijvoorbeeld buitenlandse series en films, werden gecodeerd. Voor de jaren 2012, 2013 en 2014 gaat het – ik heb het al gezegd – enkel over de Vlaamse programma's.

In de diversiteitsmonitoren 2009 en 2011 werden de programma's tussen 16 en 24 uur gecodeerd. In de daaropvolgende jaren 2012, 2013 en 2014 werden, conform de beheersovereenkomst, alleen de programma's in primetime gemonitord. Primetime wil zeggen tussen 18 uur en 23 uur, en voor Ketnet ook tussen 8 uur en 12 uur in het weekend.

De huidige beheersovereenkomst bepaalt in de door mij al voorgelezen operationele doelstelling 2.2 dat de VRT jaarlijks een monitor moet laten uitvoeren inzake de scherm aanwezigheid van doelgroepen. Die garantie is er dus nu al. Extra monitoring ten laste van de VRT lijkt dan ook niet nodig te zijn. De VRT moet de omroep zijn van alle Vlamingen, en diversiteit is daar een onlosmakelijk onderdeel van. De VRT is zich daar ten volle van bewust. Ook bij de opmaak van de nieuwe beheersovereenkomst zal er voldoende aandacht voor dit thema zijn. De VRT zelf wil alvast ook haar inspanningen voortzetten, zodat de diversiteit zowel op als achter de schermen verder verbetert.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik moet in de eerste plaats zeggen dat ik het antwoord van de VRT nogal merkwaardig vind. De studie wordt besteld bij academische experts, het is een wetenschappelijk onderzoek 'up to standard' voor gevalideerde methodes. Ik zie niet in hoe het publiek verkeerde conclusies zou kunnen trekken. Wij kunnen best wel wetenschappelijke studies duiden. Je moet zelfs nog niet eens de besluiten van de onderzoekers erbij nemen; dat is het enige punt waarover we zouden kunnen zeggen dat er discussie over bestaat.

Ik vind dit eigenlijk heel merkwaardig. Nu moet het grote publiek het doen met een persbericht op basis van conclusies en een contextualisering die de VRT maakt. Daar moeten we het mee doen. Ik meen dat we beter onze eigen conclusies kunnen trekken. Trouwens, de studie van 2011 die wel beschikbaar is, is eigenlijk heel duidelijk uitgelegd.

Ik vind de methode om alle programma's mee te nemen, net een goede methode. We moeten wel een onderscheid maken, maar het totaalplaatje op het scherm is natuurlijk wat telt. Het maakt niet uit door wie of waar een programma gemaakt is.

Ik vind de summiere manier van communiceren door de VRT eigenlijk symptomatisch. De openbare omroep zou veel ambitieuzer zou moeten zijn op het vlak van diversiteit, zowel voor als achter de schermen. We willen er graag op aandringen om dit te laten reflecteren in de streefcijfers die nu worden vastgelegd voor de beheersovereenkomst.

Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een Handicap (GRIP) pleit voor 1,5 procent personen met een functiebeperking tegen 2018 en 2 procent tegen het einde van de beheersovereenkomst. Ons lijkt dat de absolute ondergrens te zijn.

We stellen ook vast dat de VRT het streefcijfer voor vrouwen op het scherm van 33 procent wel met gemak haalt, maar dat er geen stijgende tendens is. We zijn echter wel met 51 procent vrouwen in deze maatschappij. Wat mij betreft mag dit streefcijfer worden opgetrokken naar 50 procent en zelfs naar 51 procent, dat zou een reële reflectie van onze maatschappij zijn.

Ik zou echt willen dat we dit meenemen, dat we aan de VRT vragen om meer ambitie aan de dag te leggen.

Hetzelfde geldt voor de nieuwe Vlamingen. Ook daar moet het streefcijfer het bevolkingsaandeel van 15 procent veel beter benaderen.

Essentieel is volgens mij dat de gangbare kwantitatieve evaluatie kan worden aangevuld met een kwalitatieve evaluatie. De VRT besteedt dit toch uit. We zouden evengoed vanuit de overheid de opdracht kunnen geven aan het Steunpunt Media om dit systematisch te doen, en om het te doen voor de hele sector zodat we de verschillende oproepen tegen elkaar kunnen afwegen. We moeten het ook doen voor alle programma's, weliswaar met een onderscheid tussen eigen programma's en aangekochte programma's. En we moeten de resultaten vooral ook publiek maken. Publiek maken is immers een eerste stap naar sensibilisering voor het volwaardig erkennen van de minderheden in onze maatschappij.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, ik schrok toch ook even bij het begin van het antwoord van de minister. Ik begon opstandig te zweten – ik weet niet of dat kan opstandig zweten, maar ik heb het in elk geval gedaan.

Minister, eigenlijk zei de VRT in het begin van het antwoord: jullie zijn te stom om dat te begrijpen en daarom maken we dit niet bekend. Ik vind het dan weer heel stom van de openbare omroep om de minister zo'n antwoord te laten voorlezen in het parlement. De VRT zegt eigenlijk dat wij allemaal te stom zijn, dat we, indien het zou worden gepubliceerd, er toch niets van zouden begrijpen. Als dat zo is, moet de VRT er maar voor zorgen dat we het wel begrijpen, dan moet ze bij dat rapport maar enige uitleg zetten zodat zelfs de meest idiote collega weet waar het over gaat.

Met de rest van het antwoord hebben we inderdaad wel wat informatie gekregen. Toch ga ik concluderend akkoord met mevrouw Segers dat er geen enkele reden is om die zaken niet openbaar te maken, desnoods met wat uitleg erbij. Er is geen reden om dat niet te doen.

De heer Bart Caron (Groen): Ik wil me namens mijn fractie ook even aansluiten. Het antwoord verbaast me ook een beetje, minister. Ook ik vind dit een vreemde reactie van de VRT. Misschien moeten wij een cursus volgen. Misschien moeten we vorming krijgen over het lezen van rapporten. Weet ik veel. Nu pas word ik nieuwsgierig naar het rapport! We krijgen de indruk dat er iets te verbergen valt. Als men het op die manier doet, vind ik dat stom. Dat is mijn samenvatting hiervan.

Minister, het is altijd mogelijk om van een rapport een samenvatting te maken die beter leesbaar is. Het is niet de eerste keer, ook in de vorige legislatuur was er al discussie over het vrijgeven van de cijfers. Dat zou echt moeten stoppen.

Ten slotte sluit ik me aan bij mevrouw Segers en de oproep die enkele organisaties deden in de hoorzitting voor voldoende ambitieuze streefcijfers. Het

is waar, mijnheer Bajart, ze zouden er zelf werk van moeten maken. Dat vind ik ook. Ik vind het niet kunnen dat de openbare omroep slechtere cijfers haalt dan de commerciële zenders. Hoe graag we ze ook zien, het is net daarom dat we kritisch mogen zijn. Het is niet in orde, minister.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Dames en heren, het verbaast me dat we het debat voeren over de methodologie en niet over de inhoud. Ik heb alle begrip voor uw opmerkingen. De VRT zal zelf ook wel beseffen dat het niet helder communiceren over bepaalde rapporten tot dit soort van debatten kan leiden, wat onwillekeurig de aandacht afleidt van de grond van de zaak. De VRT heeft me ook verzekerd dat zij daarover in de toekomst andere communicatiestrategieën zal ontwikkelen. De streefcijfers die nu in overleg met de openbare omroep door het beleid zijn opgelegd, worden gehaald. *(Opmerkingen)*

– *Mevrouw Miranda Van Eetvelde treedt als voorzitter op.*

Jawel, de cijfers worden gehaald. Met 7,6 procent nieuwe Vlamingen zit men boven 5 procent en met 35 procent boven 33 procent voor vrouwen. Dat betekent niet noodzakelijk dat alles in orde is. Maar de VRT doet inspanningen en monitort. Blijkbaar is er een probleem om daarover helder te communiceren, waardoor er allerlei intentieprocessen ontstaan. Ik wil u toch waarschuwen, beste parlementsleden, om daarvan weg te blijven. Dat heeft geen enkele zin. De dialoog met de VRT is voor mij permanent en ook voor u steeds mogelijk. Laten we toch enigszins de rust doen neerdalen over dit debat.

Het is beter dat de VRT hierover helder communiceert. De conclusies die in de commissie worden getrokken over domme mensen die geen conclusies trekken, laat ik voor de commissieleden. De cijfers worden gehaald. De cijfers moeten omhoog, ik ga akkoord. De VRT is er zich ook van bewust. Dat zal ook in de nieuwe beheersovereenkomst zitten.

Ik verwonder me erover dat we nog maar een week na een uitgebreid debat tussen u en de VRT, waarbij ik zelf niet aanwezig was, vervallen in dezelfde mechanismes waarbij – misschien door 'ondercommunicatie' van de VRT, dat kan zijn – telkens nieuwe verdachtmakingen of theorieën ontstaan. Dit is een onrechtstreekse boodschap voor de VRT. We moeten de lat hoog leggen voor de openbare omroep, maar laat ons ook in redelijkheid de streefcijfers – die zijn gehaald, dat herhaal ik – verder aanscherpen, en het debat over methodologie en inhoud niet volledig vermengen. Ik wens de kerk toch een beetje in het midden te houden.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Het klopt dat de streefcijfers worden gehaald, maar niet voor mensen met een functiebeperking op de werkvloer. Daar worden ze niet gehaald.

Ik heb deze vraag opnieuw aangegrepen, omdat we in de hoorzitting een heel duidelijke boodschap hebben gekregen. Er is binnen de organisatie ook geen begrip voor waarom er niet open over wordt gecommuniceerd. Ik heb het ook gehad over de grond van de zaak. We moeten meer ambitie vragen van de VRT, en mijn boodschap aan u is om dat mee te nemen bij de opmaak van de nieuwe beheersovereenkomst, zowel voor vrouwen, als voor mensen met een andere etnisch-culturele achtergrond en als voor mensen met een functiebeperking.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de landelijke commerciële radiozenders
– 2536 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Miranda Van Eetvelde

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Minister, over het radiodossier zullen we de komende tijd allicht nog verder debatteren. In voorbereiding daarvan is er me toch wat opgevallen. Het gaat voornamelijk over Nostalgie en de concurrentie die ze aangaan waar het volgens ons niet zou mogen. Het nieuws bij de landelijke commerciële radiozender Nostalgie wordt aangeleverd door Belga Audionieuws en wordt dus niet samengesteld door een eigen redactie.

Nochtans staat in artikel 138 paragraaf 1c van het Mediadecreet: “De landelijke radio-omroeporganisaties zenden minstens vier journaals per dag uit die een verscheidenheid aan onderwerpen bevatten. Journaals en informatieve programma’s worden verzorgd door een eigen redactie die hoofdzakelijk bestaat uit erkende beroepsjournalisten. Voor de journaals is een hoofdredacteur verantwoordelijk.”

Als ik op de website van Nostalgie doorklik naar informatie en adverteren, stel ik vast dat zij ook aan regionale reclamewerving doen. Maar dat zou toch niet toegestaan mogen zijn voor landelijke erkende radiozenders, want zo komen ze in concurrentie met de lokale radio’s en zelfs met de regionale tv-omroepen. Enkel regionale radio-omroepen mogen dat. Maar ik stel vast dat er volgens de erkenningenlijst van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) geen enkele regionaal erkende radiozender meer is, waardoor ze in het vaarwater komen van de regionale zenders.

In het concentratierapport van de VRM werd verwezen naar bindingen tussen Mediahuis en radio Nostalgie. Mediahuis heeft ook linken met de regionale televisiezenders ATV, TV Limburg en TV Oost, waardoor ook aan regionale reclamewerving wordt gedaan.

Minister, op basis van welke elementen heeft Vlaanderen 1 indertijd een erkenning gekregen als landelijke radio-omroeporganisatie? Volgens artikel 139 moeten erkende landelijke zenders zich voor de volledige duur van hun erkenning aan hun ingediende offerte houden en ook aan de basisvoorwaarden. Ik verwijs naar de voorwaarden van een eigen redactie met een hoofdredacteur die verantwoordelijk is voor het maken van journaals. Hoe wordt dit door de VRM gecontroleerd?

Landelijke radio-omroepen moeten via alle aan hen toegekende frequenties eenzelfde signaal uitzenden en dus mogen de reclameblokken niet plots ontkoppeld worden per provincie. Nochtans ontkoppelt Nostalgie per provincie een aantal van de reclameblokken per uur. Ook maakt de website duidelijk dat men op Nostalgie ook regionale reclame kan laten uitzenden. Werd deze overtreding reeds vastgesteld door de VRM? En welke sancties werden hiervoor desgevallend opgelegd? Wat is uw standpunt over deze opmerkelijke verstoring van de regionale reclamemarkt, die belangrijke gevolgen heeft voor de inkomsten van de lokale radiozenders?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Sinds maart 2010 is radio Nostalgie de facto een landelijke zender. In de vorige legislatuur hebben we het artikel 143 van het Mediadecreet gewijzigd, waardoor een samenwerkingsverband tussen vijf regionale omroepen automatisch van rechtswege een landelijke radio-omroep wordt. Ik ben

het helemaal eens met mevrouw Brouwers dat ze aan de regelgeving moeten beantwoorden. Als zij nieuws van Belga binnenhalen, moeten ze daarop een redactionele verwerking toepassen, anders is dat niet volgens de bepalingen van de regelgeving.

Over de ontkoppeling van de reclame vinden we niet meteen duidelijkheid. Ik ben benieuwd naar uw antwoord, minister. Is het zo dat het decreet sowieso uitsluit dat Nostalgie ontkoppelt? Gaat Nostalgie in de fout? We vinden dat niet meteen. Het zou niet onlogisch zijn dat het niet mag, zoals mevrouw Brouwers zegt. Toch graag duidelijkheid, minister.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): De opeenvolging van ketenvorming en erkenning heeft gezorgd voor grijze zones in de wetgeving. Misschien ligt het aan wat de VRM wel of niet kan en mag doen. Als de radiofrequenties worden vernieuwd, moeten enkele zaken worden uitgeklaard. Als er grijze zones zijn ontstaan, moeten die eruit. Als de VRM het niet kan of mag 'bestrafen', moeten we nadenken over een manier waarop de VRM dat eventueel wel zou kunnen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Aangezien deze vraag gaat over de VRM, heb ik hen uitvoerig geconsulteerd voor mijn antwoord. Artikel 143, tweede lid, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – u kent het Mediadecreet – bepaalt dat een samenwerkingsverband dat bestaat uit alle regionale radio-omroeporganisaties en is opgericht in de vorm van een rechtspersoon die voldoet aan de voorwaarden vermeld in artikel 138, paragraaf 1, van rechtswege een landelijke radio-omroeporganisatie is. Deze bepaling werd ingevoerd door artikel 27 van het decreet van 13 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van het Mediadecreet, onder meer dus ook een wijziging van artikel 143. Het wijzigingsdecreet werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 17 augustus 2012 en trad op 27 augustus 2012 in werking.

Vanaf 27 augustus 2012 is het samenwerkingsverband Nostalgie, bestaande uit alle regionale radio-omroeporganisaties, met als rechtspersoon nv Vlaanderen Eén, dus van rechtswege erkend als een landelijke radio-omroeporganisatie. Dat betekent dat nv Vlaanderen Eén nooit een offerte heeft ingediend voor de erkenning als landelijke radio-omroeporganisatie. NV Vlaanderen Eén meldde zich op 22 februari 2008 aan als samenwerkingsverband tussen de regionale radio-omroeporganisaties NV Radio West-Vlaanderen 1, vzw De Vrije Golf, nv Antwerpse Radio en vzw Radio Gent. Vanaf 8 maart 2010 trad ook vzw Facta Media als laatste regionale radio-omroeporganisatie toe tot het samenwerkingsverband Nostalgie en was er de facto sprake van een landelijke dekking.

Omdat een samenwerkingsverband dat bestaat uit alle omroepen met het statuut van regionale radio-omroeporganisatie en dat een feitelijke landelijke dekking heeft, minder financiële lasten heeft ten opzichte van de Vlaamse overheid dan de landelijke radio-omroeporganisaties, heeft de decreetgever beslist dat een dergelijk samenwerkingsverband van alle regionale radio-omroeporganisaties met een feitelijke landelijke dekking, van rechtswege een landelijke radio-omroeporganisatie wordt. De landelijke radio-omroeporganisaties betalen voor het gebruik van de toegewezen frequenties immers jaarlijks minimaal 150.000 euro plus een percentage op marktaandeel, terwijl alle regionale radio-omroeporganisaties samen slechts vijfmaal 2500 euro per jaar betalen. Door de aanpassing van artikel 143, tweede lid, van het Mediadecreet werd deze ongelijkheid tussen de landelijke radio-omroeporganisaties en het samenwerkingsverband van alle regionale radio-omroeporganisaties weggewerkt.

De regulator monitort regelmatig de conformiteit van de radio-uitzendingen van alle Vlaamse omroepen, zowel de VRT als de particuliere radio-omroeporganisaties. De uitgevoerde monitorings worden maandelijks bekendgemaakt via de website van de regulator. Uit de gepubliceerde lijst blijkt dat de uitzendingen van de landelijke radio-omroeporganisaties regelmatig worden onderzocht. Het monitoren heeft, naast het onderzoek aangaande een aantal decretale uitzendverplichtingen, onder meer betrekking op de informatie- en journaalplicht.

De regulator heeft tot op heden nog geen overtredingen vastgesteld wat betreft de naleving van de informatie- en journaalplicht door de particuliere radio-omroeporganisaties. De samenstelling van de redacties van de particuliere radio-omroeporganisaties wordt niet ambtshalve onderzocht en door de particuliere radio-omroeporganisaties ook niet meer jaarlijks meegedeeld, door de schrapping van de jaarlijkse rapporteringsplicht door het decreet van 2 februari 2007, omwille van de belangrijke administratieve last voor de omroepen en in het kader van de administratieve vereenvoudiging.

Het Mediadecreet bevat geen bepalingen die de landelijke radio-omroeporganisaties ertoe verplichten om via alle hun toegekende frequenties eenzelfde signaal uit te zenden of enig verbod om de uitzending van reclameblokken te ontkoppelen per provincie. De regelgeving verhindert dus niet dat Nostalgie regionale reclame kan laten uitzenden. Aangezien er geen overtredingen kunnen worden vastgesteld, zijn en kunnen er om deze reden ook geen sancties worden opgelegd door de VRM.

Dat is de juridische situatie zoals ze is en zoals u ze kent, omdat u ze zelf hebt goedgekeurd de voorbije legislatuur. Ik ga wel akkoord om in het kader van de uitreiking van de nieuwe frequenties te kijken hoe we op enkele euvels het beste antwoord kunnen bieden.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord, dat toch een beetje duidelijkheid schept. Zoals de heer Bajart terecht zegt, zitten we in een grijze zone. Blijkbaar mogen ze zelfs ontkoppelen en wordt dat nergens verboden in het decreet. Zou er over de journaals een klacht moeten komen, voor de VRM in actie schiet, of hoe zit dat? U zegt dat ze het niet ambtshalve gaan onderzoeken. Doen ze dat wel als er een klacht komt van een regionale radio?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Op dit ogenblik is er geen juridisch probleem. Het is onze collectieve verantwoordelijkheid. Noch u, noch wij kunnen vooruitkijken naar situaties in de toekomst. Op dit ogenblik, zelfs als er een klacht komt, die de VRM wel zal onderzoeken, is de vraag tot welk resultaat die zal leiden. De situatie is wat ze is.

Ik begrijp de draagwijdte van uw vraag. We nemen het mee in de voorwaarden die kunnen worden opgelegd bij de nieuwe frequenties, omdat het radiolandschap snel wijzigt en gewijzigd is. We kijken hoe we het beste evenwicht kunnen vinden. Op dit ogenblik, met de informatie waarover ik beschik en de rol die de VRM correct ter harte neemt, lijkt er zelfs geen juridische grijze zone te zijn. Dat betekent niet dat er geen feitelijke aanleiding is voor uw vraag.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, uw antwoord is wat het is in de context van vandaag, maar het is misschien niet overbodig dat we in de toekomst kijken of er verfijningen nodig of nuttig zijn.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): In de toekomst moeten we inderdaad streven naar een gelijk speelveld voor alle spelers die op een gelijkaardige manier op de markt opereren. Gelijke monniken, gelijke kappen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de afschaffing van de levensbeschouwelijke uitzendingen door derden op de openbare omroep – 2552 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Miranda Van Eetvelde

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Minister, in uw beleidsnota formuleerde u het voornemen om te streven naar de integratie van de verschillende levensbeschouwelijke strekkingen in de algemene programma's van de VRT. Toen stelde ik al dat we moesten opletten dat het geen verwatering wordt met homeopathische druppeltjes.

Gisteren luisterde ik toevallig, toen ik hier om 20 uur vertrok, op Radio 1 een half uur naar de Moslim Televisie- en Radio-Omroep (MTRO). Ik ben blijven luisteren omdat het zo interessant was. Het ging over de Arabische wetenschappers die tussen 700 en 1500 na Christus, toen wij in de duistere middeleeuwen zaten, fantastische zaken hebben uitgevonden. Algebra en veel meer dan dat. Het werd heel boeiend verteld. De link werd ook gelegd naar de Arabische universiteiten vandaag, minder florissant dan bijvoorbeeld de Amerikaanse, Chinese en Europese. Ik vond het superinteressant. Ik wist eerst niet wat het was, maar het was de MTRO. We mogen dat niet allemaal zomaar weggooien.

U kondigde in de beleidsnota een vermindering van de subsidies aan, die intussen is goedgekeurd, en beloofde om in gesprek te gaan met de erkende levensbeschouwelijke strekkingen. We hechten daar veel belang aan. Het huidige systeem van de erkende organisaties heeft toch ook voordelen. Het is gebaseerd op de expertise en de betrokkenheid van de levensbeschouwelijke organisaties, de zendtijd wordt evenredig verdeeld en uiteindelijk is het een relatief goedkoop systeem.

U stelde toen te streven naar een ander model. Sindsdien hebben we daarover niet veel meer vernomen, tot de organisaties onlangs per brief op de hoogte werden gesteld van het subsidiebedrag voor dit jaar, en er werd aan toegevoegd dat de erkenningen zullen aflopen op het einde van 2015. Dat is een automatisme volgens het decreet.

Op zich is dat niets nieuws, maar u hebt ook gevraagd dat de organisaties de raad zouden opvolgen om de nodige maatregelen te treffen voor hun personeel. Ik vind dit belangrijk genoeg om daar een aantal vragen over te stellen.

Minister, welke maatregelen zult u eventueel nemen voor het sociaal passief van deze organisaties? Welke model hebt u voor ogen voor de levensbeschouwelijke uitzendingen vanaf 2016? Werd over het belang van levensbeschouwelijke programma's overleg gepleegd met de VRT en met de erkende levensbeschouwelijke verenigingen? Welke rol zullen zij in de toekomst nog spelen?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Er wordt nu een oefening gemaakt om die uitzendingen of levensbeschouwelijke derden op te nemen in het programma-aanbod. Wie dat brengt, is voor mij minder belangrijk: het gaat vooral over de inhoud. Momenteel bestaat er nogal wat onduidelijkheid. Ik moest vorige week iets vroeger vertrekken, maar ik heb toen tijdens de hoorzitting met de VRT ook niet gehoord hoe men daarmee verder zal gaan. Wie gaat wat doen, en is daarover overleg gepleegd met de organisaties? Zullen zij een inbreng hebben in de inhoud?

Ik heb geen zin in het zoveelste debatprogramma over religie. We zouden ook een programma kunnen maken waarbij aan de ene kant van de tafel een katholiek en aan de andere een vrijzinnige zit. De vrijzinnige drinkt vier glazen wijn en de katholiek twee. Ze praten over hun jeugd en drinken en eten de hele dag, en aan het eind van de dag zingen ze samen een liedje. Ik houd mijn hart daarvoor vast. Dat zou leuke televisie kunnen zijn maar heeft niets te maken met duiding geven aan levensbeschouwingen. Ik vrees dat we evolueren naar een soort van verkleuring.

Ik vind dat levensbeschouwingen de kans moeten krijgen om duiding te geven, en dat ze daar de nodige tijd en mogelijkheden voor moeten krijgen. Dat is de essentie. Wij leven in een maatschappij met heel veel religies en levensbeschouwingen waarin enige duiding nodig is. Ik hoop dat zij de kans krijgen om hun ding te doen. Ik heb niet de indruk dat er momenteel een dialoog bestaat tussen die levensbeschouwelijke derden en de VRT. Hoe gaat dit verder? Welk format wordt er vooropgesteld? Wie het brengt, is ondergeschikt aan de inhoud. Zal er voldoende inhoud en diepgang zijn om die belangrijke zaken aan het publiek voor te stellen?

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Mevrouw Tine Soens (sp.a): Voor onze fractie is aandacht voor levensbeschouwing uiteraard belangrijk. Er staan ook een aantal engagementen in de resolutie over deradicalisering die bepalen dat de VRT samen met andere omroepen verantwoordelijk is voor de aandacht voor levensbeschouwing. Het zou goed zijn indien zij daarbij een beroep zouden kunnen doen op de expertise van de levensbeschouwelijke derden om te garanderen dat er nog altijd genoeg aandacht voor bestaat, hetzij in de reguliere programmering, hetzij in een aparte uitzending.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Ik vind dit een bizarre vraag. Wij gaan ervan uit dat de subsidies aan levensbeschouwelijke derden stoppen. Dat betekent niet dat er op de openbare omroep en op andere zenders geen aandacht meer zal zijn voor levensbeschouwingen.

Wij leven in een maatschappij waarin levensbeschouwingen nog altijd een belangrijke rol spelen. Ook op internationaal vlak zien we dat misverstanden die soms tussen individuen ontstaan, hun basis vinden in de misinterpretatie van een levensbeschouwing. Communicatie over, een goed begrip van en respect voor elkaars levensbeschouwingen en religies is dan ook belangrijk. Wanneer we streven naar diversiteit bij de openbare omroep, dan moet dit een van de doelstellingen zijn voor de toekomst.

Betekent dit nu dat wij aparte uitzendingen of een aparte cel moeten oprichten die daarmee bezig is? Daar ben ik niet van overtuigd. Hoe zou wel goed zijn een reflectiegroep te hebben die ervoor zorgt dat er op regelmatige basis kan worden gereflecteerd met de vertegenwoordigers van levensbeschouwingen en religies. Zij moeten hun mening kunnen zeggen en moeten worden gehoord door de

minister. Ik vind niet dat dit in dezelfde vorm moet gebeuren als in het verleden. Ik vind het echter verkeerd om de levensbeschouwelijke derden af te schaffen maar toch nog elke zondag een eucharistieviering uit te zenden. Men kan kiezen voor een systeem waarbij die eucharistieviering wordt afgewisseld door de uitzending van andere erediensten. Kiezen voor één bepaalde godsdienst op een openbare omroep in een tijd waarin ons land niet langer één enkele godsdienst naar voren schuift, vind ik verkeerd. Ik hoop dat we daar in de nabije toekomst een oplossing voor vinden.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Ik ben niet pro of contra één strekking binnen levensbeschouwing en religie. Ik ben een pluralist en ik vind dat veel levensbeschouwingen waardevolle elementen bevatten die mij kunnen inspireren in mijn leven. Ondanks alles bleef ik wel eens plakken bij uitzendingen als Braambos of Lichtpunt. Het is zinvol om na te denken over inspiratie, levensbeschouwing en bezieling. Minister, ik wil niet pleiten voor het behoud van het bestaande systeem, maar het zou fijn zijn indien de expertise en het netwerk van de verschillende zendverenigingen in de nieuwe formule een plaats zouden krijgen op de VRT. Ze hebben heel veel kennis en hebben nu goed samengewerkt om hun belangen te verdedigen. Ik denk dat zij mee de invulling kunnen geven aan of inspiratie kunnen leveren voor goedgemaakte programma's.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik heb in mijn beleidsnota duidelijk gesteld dat de gastprogramma's op radio en televisie in hun huidige vorm zullen worden stopgezet met ingang van 1 januari 2016, wanneer de bestaande erkenningen aflopen. Ik heb in mijn beleidsnota ook aangegeven dat er zal worden gestreefd naar de integratie van de verschillende strekkingen in de algemene programma's van de VRT. Intussen zijn er diverse contacten geweest waarvan ik u hier het overzicht zal geven.

Op 23 september 2014 heb ik de vertegenwoordigers van de diverse levensbeschouwelijke verenigingen op mijn kabinet ontvangen voor een gesprek waarbij ik mijn intenties duidelijk heb gemaakt.

Op 17, 18 en 23 december 2014 hebben de vertegenwoordigers van de verschillende verenigingen, elk afzonderlijk nu, opnieuw een onderhoud gehad met mijn kabinet. In die gesprekken werd de boodschap gegeven dat wat in de beleidsnota staat, in de praktijk zou worden omgezet. We hebben de diverse verenigingen dan ook uitgenodigd om mee te denken op welke wijze levensbeschouwing aan bod zou kunnen komen op de VRT.

In april 2015 heeft mijn kabinet bij de eerste voorbereidende gesprekken over de nieuwe beheersovereenkomst aan de VRT gevraagd zich voor te bereiden op haar nieuwe opdracht.

De verschillende vertegenwoordigers van de levensbeschouwelijke verenigingen zijn op 4 juni, op hun vraag, opnieuw op mijn kabinet ontvangen. Daar hebben we van gedachten gewisseld over de wijze waarop levensbeschouwing kan worden geïntegreerd binnen de VRT. Ik heb hen erop gewezen dat het de bedoeling is dat artikel 7 van het Mediadecreet onverkort van kracht blijft. De VRT zal dus autonoom zijn programma-aanbod en uitzendschema vaststellen. Dat betekent echter niet dat de VRT geen contacten zou onderhouden met de diverse strekkingen. We verwachten evenzeer dat de publieke omroep de lijnen openhoudt met bijvoorbeeld culturele stakeholders. In het kader van levensbeschouwelijke programma's kan dat wat mij betreft dus ook.

Ik heb de verschillende vertegenwoordigers van de verenigingen alvast voorgesteld om contact op te nemen met het VRT-directiecollege voor een gesprek. Op 5 juni hebben de verenigingen inderdaad een brief ontvangen van mijn administratie waarin officieel staat dat de erkenningen na 31 december niet zullen worden verlengd. In de brief wordt ook nadrukkelijk gesteld dat de subsidie vanaf 2016 wordt stopgezet, waardoor mogelijk maatregelen moeten worden getroffen voor de vooropzeg van personeel.

Op 8 juni laatstleden heb ik expliciet aan het directiecollege van de VRT de opdracht gegeven om in het licht van de opmaak van de nieuwe beheersovereenkomst te werken aan de eerste concepten over de wijze waarop levensbeschouwing kan worden geïntegreerd in de programmatie van de VRT. We moeten nu nog niet voortuitlopen op de invulling daarvan en de wijze waarop de verschillende strekkingen een toekomstige rol kunnen spelen. Dat zal worden vastgelegd bij de opmaak van de nieuwe beheersovereenkomst.

De gesprekken tussen VRT en de vertegenwoordigers lopen, en ik wil die niet doorkruisen. Ik wil u wel informeren over de verschillende pistes die tijdens het gesprek op 4 juni voorlagen. Sommige daarvan zijn realistischer dan andere. Zo is er sprake van een gezamenlijk extern productiehuis vanuit de levensbeschouwelijke derden, van een gezamenlijke productie van het aanbod van levensbeschouwelijke derden en van de eigen productie door de VRT met een programmaraad samengesteld uit levensbeschouwelijke derden die de VRT daarbij zouden kunnen assisteren. Er zijn zeker nog varianten mogelijk. Daarmee wil ik zeggen dat er een debat is geopend om concreet na te gaan hoe we dit het best kunnen verankeren, niet alleen in de nieuwe beheersovereenkomst maar ook in de programmatie van de VRT. Wie ervoor gepleit heeft om de levensbeschouwelijkheden bij de VRT verder hoor- en zichtbaar te maken, kan ik dan ook geruststellen dat dit zal en moet gebeuren.

Wat de problematiek van het sociaal passief betreft, wijs ik erop dat de werking van de verschillende levensbeschouwelijke verenigingen inzake personeel niet gelijklopend is. Sommigen werken met losse medewerkers of freelancers en hebben geen vast personeel in dienst voor het verzorgen van uitzendingen. Andere verenigingen, meestal zij die beschikken over meer uitzenduren, werken wel met eigen personeelsleden. Er is een vereniging die ons eind 2014 gewezen heeft op een mogelijk probleem. De Vlaamse Regering kan echter niet verantwoordelijk worden gesteld voor het beleid, of dat nu van financiële of HR-matige aard is, van de diverse vzw's door de jaren heen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik ben tevreden dat u zegt dat er gesprekken lopen tussen de levensbeschouwelijke strekkingen en de VRT en dat op uw kabinet al is gesproken over een drietal pistes. Het is goed dat daarover wordt gepraat. Wij wensen immers dat in het nieuwe model rekening wordt gehouden met een blijvende betrokkenheid van de huidige erkende verenigingen, zowel bij het format als bij de inhoud van de levensbeschouwelijke programmatie op de VRT. Het is nog niet duidelijk hoe zij dat dan zullen overnemen, want die beslissing is intussen duidelijk gecommuniceerd. U hebt het vandaag nog eens herhaald.

Wij zouden ook graag hebben dat er specifiek aandacht wordt besteed aan alle levensbeschouwingen, vanuit hun eigenheid, kennis en expertise.

We hopen, net zoals de heer Meremans, dat het intellectueel eerlijke informatie wordt, geen half amusementsprogramma of een potpourri. We hopen dus dat het een ernstig programma wordt.

We vinden ook dat de aandacht en zendtijd een stuk evenredig moeten zijn met het gewicht van de levensbeschouwing in de Vlaamse samenleving.

Wat wij ook vragen, is dat er aandacht gaat naar de dialoog tussen de verschillende levensbeschouwingen. Dat zullen we extra in de verf kunnen zetten door op een andere manier te werken, en dat is zeker een voordeel.

Ik wens toch nog even te reageren op collega De Gucht, die wat vragen had bij de uitzending van de eucharistievieringen.

Mijnheer De Gucht, ik weet niet of u vorige week nog aanwezig was toen de voorzitter van de raad van bestuur van de VRT het daar even over had. Het gaat trouwens niet alleen over katholieke missen, maar ook over orthodoxe, protestantse enzovoort. De voorzitter van de raad van bestuur heeft uitdrukkelijk gezegd dat hij dit, net zoals wij, beschouwt als een publieke dienstverlening aan de samenleving.

Wij zijn wel bereid om over de praktische modaliteiten van een en ander mee na te denken. Nu is de kostprijs misschien relatief hoog omdat men regelmatig verandert van locatie en zo. Misschien kan daarover worden nagedacht, maar we blijven het uitzenden van de eucharistievieringen echt bekijken als een dienstverlening aan de samenleving voor mensen die niet meer ter plaatse geraken. In rustoorden bijvoorbeeld, staat dat de zondagmorgen overal op – enfin, misschien niet overal, maar toch in heel veel rustoorden. Voor die mensen is dat belangrijk.

Ik wil hier nog eens herhalen wat we u ook al persoonlijk hebben gezegd: wij hebben er vanuit CD&V geen probleem mee dat er uitzendingen van bijeenkomsten van de loge getoond worden op tv.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Minister, ik dank u voor uw uitleg. U zei dat u wilde proberen om met uw uitleg de gesprekken niet te doorkruisen. Ik zal dat ook niet doen. Ik merk dat er een aantal pistes zijn, en ik meen dat we rustig moeten afwachten wat eruit komt. Ik merk ook uw intentie om de mensen van de levensbeschouwing daarbij te betrekken, en dat verheugt me ten zeerste. Ik kijk met vertrouwen uit naar het alternatief dat op komst is.

Ik zou nog een ding willen zeggen, geheel terzijde, betreffende de erediensten die op zondagvoormiddag worden uitgezonden. Dat heeft ook eens plaatsgevonden in de prachtige parochiekerk van de plaats waar ik woon. Toen zei de regisseur van de VRT tegen de toenmalige pastoor dat hij zich klaar moest houden aan de telefoon omdat hij heel wat reacties zou krijgen. Ik vroeg me bij mezelf af wie daarover zou telefoneren. Maar u kunt het zich niet voorstellen met welke vragen mensen bellen. Heel wat mensen zitten met vragen, ook mensen die in se misschien niet religieus zijn. Mevrouw Brouwers heeft hierover dus gelijk. En ik kan me voorstellen dat dit ook voor andere erediensten geldt. Ik geef u dit gewoon mee als een beschouwing.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Ik wil gewoon meegeven dat ik levensbeschouwing uitermate belangrijk vind. Dat is het punt niet. Ik vind ook dat die aan bod moet komen doorheen de verschillende programma's. Het zou ook goed zijn indien er genoeg reflectie is bij vertegenwoordigers van de verschillende religieuze stromingen die in ons land erkend zijn.

Wat betreft de uitzendingen van de eucharistievieringen, is het inderdaad zo dat ook de verschillende protestantse strekkingen op een regelmatige basis aan bod komen. De islam komt volgens mij echter niet aan bod.

We moeten er ons ook van bewust zijn dat zulke zaken perfect mogelijk zijn op internet. Als parlementsleden kunnen we ondersteunen dat we naar een verdere digitalisering van onze maatschappij gaan waarbij iedereen toegang heeft tot internet. Laat ons die zaken dan eventueel via internet doen. Ook binnen de kerkgemeenschappen en andere levensbeschouwingen zijn de financiële middelen er om internet aan te wenden voor het uitzenden van de erediensten.

Mevrouw Brouwers, wat betreft de opmerking over de loge, het volgende. Ik maak geen deel uit van de loge, maar ik vind het positief dat u geïnteresseerd bent in de verschillende levensbeschouwingen die er zijn. Onze medewerker Jimmy Koppen heeft er een bijzonder interessant boek over geschreven. Ik zal na de vergadering de e-mailadressen van de geïnteresseerden noteren, dan kan hij u een bestelformulier doorsturen via internet.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik maak nog enkele slotbeschouwingen. U hebt inderdaad goed begrepen dat ik nu eerst de gesprekken tussen de VRT en de levensbeschouwelijke derden wens af te wachten wat betreft resultaten en de goede inbedding die ik in de context van mijn antwoord geschetst heb.

Wat de erediensten betreft, zal ik nu geen uitspraken doen. Puur juridisch is de uitzending van de levensbeschouwelijke derden niet volledig hetzelfde als de uitzending van de erediensten. De erediensten behoren tot een soort erfdiensbaarheid uit het verleden. Iedereen in deze zaal begrijpt echter wel dat er een nauwe verbondenheid is. Ik wens dus eerst de goede inbedding van de levensbeschouwelijke derden in de programmatie van de openbare omroep af te wachten en dan te kijken hoe een en ander met elkaar kan stroken of niet strookt en bekijken of we er oplossingen voor kunnen vinden en dergelijke. Zelfs al is het begin van 2016 niet meer veraf, de gesprekken zijn gaande en de mogelijkheid is er om hiervoor een breed draagvlak te vinden, ook in deze commissie.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): We kijken uit naar de resultaten van de lopende gesprekken. We hopen dat het allemaal de goede richting uitgaat en dat iedereen er zich voor een groot stuk in kan vinden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over regionale reclamewerving voor Radio 2

– 2577 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Miranda Van Eetvelde

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Voorzitter, minister, soms bekruipt me een déjà vu-gevoel. Dat was bijvoorbeeld zo toen ik vorige week een mail kreeg van de Vereniging Regionale Radio Omroepen (VRRO) om hun beklag te maken over de regionale reclamewerving voor de ontkoppelde programma's van Radio 2. Sinds deze vraag geagendeerd staat in deze commissie, heb ik nog een rist andere mails gekregen van andere regionale actoren uit de radio- en televisiewereld. Ze sloten zich aan over deze problematiek.

Mijn déjà vu-gevoel is gebaseerd op het feit dat we er tijdens de vorige legislatuur, in 2012, in deze commissie ook al een stevige discussie over hebben

gevoerd. Toenmalig minister Lieten zei toen: "De Vlaamse Audiovisuele Regie (Var) staat, als dochteronderneming van de VRT, in voor de werving van de inkomsten uit advertenties." Dat is logisch en bekend.

Maar nu gebeuren ook andere zaken. Ik zou u een aantal voorbeelden kunnen geven. Zo werft een Antwerps reclame- en marketingbureau, D&K Vision, volgens hun website, regionale reclame voor Radio 2. Het doet er eigenlijk niet toe over welk bedrijf het gaat, maar dit bedrijf biedt weekpakketten aan bestaande uit 37 spots, hoofdzakelijk maar niet uitsluitend tijdens of rond ontkoppelde programma's. Hieraan worden de voorwaarden gekoppeld dat de spots een regionale inslag moeten hebben en dat zij slechts in maximaal twee provincies worden uitgezonden. De tarieven hiervoor variëren naargelang de provincie tussen de 3200 en 4925 euro. Dat is eigenlijk een habbekrats in vergelijking met de normale tarieven voor het adverteren op Radio 2, dat lezen we toch op de website van de Var. Voor hetzelfde product op dezelfde zender geldt vreemd genoeg een andere prijs. De kostprijs van één spot, dan wellicht wel nationaal uitgezonden, kan oplopen tot 1550 euro. Dit is heel ondoorzichtig.

Specifiek regionaal georiënteerde media beklagen zich over dit marktverstorende effect. Een paar jaar geleden was dit ook het geval bij de regionale televisie en dat is nog niet gedaan. Uit de mails die ik kreeg sinds het indienen van de vraag, blijkt dit heel stevig aan te komen. Ik heb er geen probleem mee dat de VRT probeert om de eigen inkomsten te verhogen, maar soms moeten we ook de levensvatbaarheid van andere actoren beschermen. We moeten daar eerlijk in zijn.

Het meest cynische voorbeeld dat ik u daarvan kan geven, is dat van het afgeschafte Avondpost. De regionale ontkoppeling van Radio 2 is terugschroefd, behalve voor de reclameblokken! Dat is cynisch. Dat bij een effectieve ontkoppeling, de reclame daaraan wordt gekoppeld, tot daaraan toe. Maar nu wordt wel het reclameblok ontkoppeld, maar de inhoud niet meer. Straf.

Ik geef u nog een voorbeeld. Er zijn verschillende regionale televisiezenders die me melden dat er op een heel actieve manier uitgeplozen wordt wat andere regionale media aan advertenties krijgen. Die worden dan systematisch benaderd door een dochter van de Vlaamse Audiovisuele Regie (Var) om te adverteren op Radio 2. Het is een beleid dat we in een heel concurrentieel medialandschap zouden kunnen verwachten: elkaars klanten inpikken. Dit is toch een openbare omroep die een heel agressieve techniek hanteert.

Door een regionale tv-zender werd mij gemeld dat wat de laatste maanden ingepikt is, op jaarbasis oploopt tot ongeveer 300.000 euro per jaar. Voor een kleine zender is dit niet niets. Ik zou u kunnen vragen wat dat inhoudt voor de VRT, of het voor de VRT echt essentieel is, maar dat zal ik misschien eens schriftelijk doen. Voor de leefbaarheid van de anderen is het zeker wel essentieel.

Minister, ik wil u graag eerst wat verduidelijkende vragen stellen vooraleer ik oordeel. Klopt het dat de VRT het voornoemde reclame- en marketingbureau inschakelt om regionale reclame voor Radio 2 te werven? In welke mate is dit aanvullend aan of net concurrentieel met de werking van de Var zelf? Betekent het aanstellen van deze extra reclamewerker dat Radio 2 nog sterker wil inzetten op het werven van regionale reclame? Hoe zit het dan met de concurrentie ten opzichte van de regionale media die in diezelfde reclamevijver vissen? Zijn de prijzen marktconform?

D&K Vision biedt op zijn website reclameblokken aan, bijvoorbeeld op zaterdag om 12.03 uur tijdens niet-ontkoppelde programma's. Wordt dat reclameblok dan wel regionaal ontkoppeld? Ik heb niet de mogelijkheid om al die regionale zenders te checken. Hoe worden reclameblokken opgevuld die zowel door het genoemde bureau als door de Var worden verkocht, bijvoorbeeld om 16.03 uur

op weekdagen? Bepaalde reclameblokken, zelfs op niet-ontkoppelde momenten, worden niet aangeboden op de website van de Var, maar wel door D&K Vision en vice versa. Welke strategie zit daarachter? Is de Var ook eigenaar, mede-eigenaar, aandeelhouder of op een andere manier betrokken bij dit bureau?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Ik wil ook verwijzen naar de hoorzittingen die wij hebben gehad. Iedereen had toen de mond vol van een medialandschap, een mediasysteem en van de mogelijkheid voor de VRT om een marktversterkende rol te spelen. Ik heb de indruk dat de VRT dit ook werkelijk wil doen.

Als het waar is dat de zaken die de heer Caron schetst, gebeuren, dan kan dat niet. Mijn partij heeft daar in het verleden ook een punt van gemaakt. Als de informatie klopt, moeten we ervoor zorgen dat dit in de toekomst niet meer mogelijk is.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Vorige week heb ik deze vraag al kort gesteld toen de vertegenwoordigers van de VRT uitgenodigd waren voor de hoorzitting. We hebben er geen antwoord op gekregen. Het was ook al laat, ik heb er niet op aangedrongen omdat ik vernam dat deze vraag om uitleg op de agenda stond. Bovendien beslaat in hun jaarverslag de Var maar een halve bladzijde.

Er werd ook gezegd dat ze een eigen jaarverslag hebben, dat je kunt vinden op een of andere website. Het zou goed zijn dat we dat in de toekomst ook krijgen toegestuurd, net zoals voor de VRT. De reclamewerving van de VRT is toch een knoop waar het gaat over de markt verstoren of versterken. We moeten ons goed kunnen informeren, niet met een halve bladzijde in een jaarverslag.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): De heer Caron heeft gelijk dat er in de vorige legislatuur een paar keer heftig is gedebatteerd over de regionale reclamewerving door Radio 2. Ook toen ontvingen we signalen dat de VRT zich te agressief opstelde op die regionale reclamemarkt. Ons standpunt was en is in het algemeen voor de openbare omroep dat reclamewerven kan en mag, maar niet op een agressieve manier, wel terughoudend en nooit marktverstoring. De VRT moet zich bewust zijn als openbare omroep van haar positie in de reclamemarkt en met name in de regionale media.

De samenwerking met D&K Vision was voor ons ook nieuw. Op het eerst gezicht lijkt het een zaak van de Var. Als zij vinden dat ze het operationeel beter zo doen, is dat hun beslissing. Iets anders is dat het toch altijd nuttig is om daarover transparant te zijn en ons de nodige informatie te bezorgen.

Reclamewerving is oké, ook regionaal, maar alstublieft terughoudend. Maak het niet moeilijker dan het al is. En voor de samenwerking met D&K Vision vragen we volledige transparantie.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, het klopt niet dat de VRT en de Var D&K Vision inschakelen voor de werving van reclameruimte. D&K Vision is een reclame-agent-schap dat voor klanten zijnde adverteerders en potentiële klanten zijn diensten aanbiedt. Het agentschap koopt dus namens zijn klanten reclameruimte bij diverse zenders en/of hun reclameregie. Voor de Var is D&K Vision dan ook een reclame-agent-schap zoals alle andere die handelen in naam en voor rekening van hun respectieve klanten, maar die uiteraard niet in naam en voor rekening van Var kunnen handelen.

D&K Vision maakt inderdaad, zonder toestemming van Var, gebruik van de naam van een van de reclameproducten van de Var. Dat is onder andere het geval voor de domeinnaam die doorlinkt naar de website van D&K Vision: proxispot.be. D&K Vision maakt op deze website promotie voor de proxispots van Radio 2. Zoals u weet, is proxispot de naam van de regionale reclameboodschappen op Radio 2. Daardoor is de indruk ontstaan dat D&K Vision zou optreden als verkoopagentschap van Var, maar dat is duidelijk niet het geval.

De Var heeft reeds begin april 2015 D&K Vision per aangetekend schrijven gevraagd om deze misleidende communicatie stop te zetten en de domeinnaam over te dragen. Op 27 april 2015 heeft Var beslist om juridisch advies in te winnen, dat onlangs werd opgeleverd. De Var beraadslaagt momenteel over verdere stappen.

De VRT verzekert mij dat ze niet nog sterker wil inzetten op het werven van regionale reclame. De prijzen die de Var hanteert, zijn marktconform, aldus de VRT. Artikel 8 van het Mediadecreet bepaalt onder andere dat de merchandising- en nevenactiviteiten die de VRT mag verrichten buiten de openbareomroep-opdracht, tegen marktconforme voorwaarden moeten worden uitgevoerd en geen ernstige concurrentieverstoring met zich mee mogen brengen.

De Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) houdt toezicht op de uitvoering van het Mediadecreet. Indien de Vereniging Regionale Radio-omroepen (VRRO) indicaties zou hebben dat er inbreuken zijn op het Mediadecreet, kunnen ze zich uiteraard wenden tot de regulator of andere rechterlijke instanties voor mededinging.

Ik wil nogmaals herhalen dat D&K Vision geen verkoper is van de Var. De Var heeft één enkel aanbod dat voor alle reclame-agentschappen en adverteerders identiek is. Het aanbod, zoals dat wordt voorgesteld op de website van D&K Vision, strookt zelfs niet met de realiteit. Voorbeelden zijn dat de reclameblokken van 16.32 en 17.43 uur geen aanbod zijn dat de Var verkoopt, en de blokken van 12.03 uur en 16.03 uur tijdens weekdays zijn nationale blokken.

Ik wil graag nog meegeven dat het wel klopt dat er een mix is van nationale en regionale elementen doorheen de programmatie van Radio 2. Dat geldt zowel voor programma's, als nieuws, als reclameblokken. Maar sommige reclameblokken zijn vandaag als nationale blokken ingevuld, hoewel ze aansluiten bij regionale berichtgeving. Indien de VRT de regionale reclame zou laten gelijklopen met de regionale ontkoppelingen, zou haar regionale reclameaanbod sterker worden uitbereid dan vandaag het geval is. De Var wil immers het regionale reclameaanbod beperken. In 2014 is het regionale reclameaanbod op het totaal van de VRT goed voor 2,9 procent. Specifiek op Radio 2 is dat 13,8 procent. Maar de VRT wenst dit dus niet op te drijven.

Los daarvan begrijp ik de bezorgdheden die leven bij de lokale en regionale media over de regionale reclamewerving van de VRT. Ik wil deze problematiek alvast meenemen in de globale bespreking voor de nieuwe beheersovereenkomst en nagaan op welke manier de VRT ook voor de lokale en regionale media een ondersteunende rol kan bieden.

Mijnheer Caron, u haalt nieuwe elementen aan in uw vraag. Die zullen we zeker grondig bekijken. Ik denk dat ik geen verkeerde dingen vertel als ik zeg dat, indien de VRT hier vorige week duidelijk heeft gesteld dat ze de ondersteunende rol als centraal verhaal in de nieuwe beheersovereenkomst begrepen heeft, dat ook zo is. Alleen zal dat moeten doorsijpelen in alle geledingen van het bedrijf, en ik heb de indruk dat daar nog enkele communicatielijnen kunnen worden aangescherpt. We nemen uw opmerkingen ter harte. We zorgen dat wat wordt ontwikkeld in de beleidsvisie, ook op het terrein kan en moet worden hardgemaakt.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord, dat mij tevreden stelt. De zenders op het terrein kunnen u zeker met cijfers en namen van bedrijven en tijdsblokken aangeven dat er inderdaad een vrij agressieve politiek is gevoerd om regionale televisiereclame om te turnen in regionaleradio-reclame. Er zit een systematiek in, dat blijkt uit de lijstjes. Zoals u zegt, is het blijkbaar nog niet doorgedrongen in alle geledingen van het bedrijf.

Ik ben blij dat u zegt dat het niet de bedoeling is om sterker in te zetten op de regionale reclameblokken. Voor het evenwicht in dat ecolandschap en om marktverstoring te vermijden, is dat zinvol en nuttig.

Weet u, het was zo ver doorgedrongen dat ik u in een bijvraag wou vragen of D&K Vision via een aanbesteding was aangesteld door de Var. Maar het is eigenlijk een cowboy die op jacht gaat, een deel van de kudde van een ander wil inpikken en misbruik maakt van namen en toepassingen. Ik ben blij dat de Var zelf het initiatief heeft genomen om dat in te dijken.

Mevrouw Brouwers heeft gelijk dat de Var zeer summier is in de informatie voor het parlement. Dat blijft zeer lastig. Dat levert bij ons ongenoegen en ook een beetje wantrouwen op. De Var zou opener moeten communiceren. Dat zou dingen meer duidelijk maken.

Minister, het is een degelijk antwoord en ik hoop dat u voor het tweede luik eens kijkt met uw diensten. Misschien kunt u steekproefsgewijs wat onderzoeken doen. Er is toch duidelijk iets aan de hand. Als het alleen van dat bedrijf zou zijn, tot daar aan toe. Dat zou kunnen. Maar ik denk dat er iets meer aan de hand is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de preventieprojecten radicalisering in samenwerking met de jeugdsector – 2370 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Gatz.

Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, ik had deze vraag gesteld aan minister Homans. Want op de dag dat de bijzondere commissie haar aanbevelingen voorstelde aan de pers, gaf minister Homans in een persbericht een stand van zaken over de uitvoering van het actieplan van de regering in het kader van de deradicalisering.

In het persbericht konden we lezen dat er dit jaar nog een oproep wordt gelanceerd voor projecten die inzetten op de preventie van radicalisering. Het zou zelfs gaan om een bedrag van 650.000 euro in samenwerking met de jeugdsector. De oproep zou nog dit jaar gebeuren, zodat projecten vanaf 2016 van start kunnen gaan.

Dat hoeft niet te verbazen, want het was een van de acties in het actieplan. Toch hadden we daarover nog niet zo veel duidelijkheid. Tijdens de hoorzittingen in de bijzondere commissie heeft de jeugdsector heel duidelijk aangegeven dat zij geen

instrument willen zijn in de strijd tegen radicalisering. Zij werken uiteraard met kinderen en jongeren, in een vertrouwensrelatie en vertrekken van de noden, behoeften en vragen van die jongeren. Uiteraard kunnen daar vragen over een problematiek van radicalisering aan bod komen, maar tijdens de hoorzitting bleek toch de ongerustheid bij de jeugdsector.

Het is ook zo dat er goede voorbeelden zijn, en ik ken er enkele, van specifieke jeugdwerkingen, acties en projecten in het kader van radicalisering/deradicalisering. Die zetten in op detecteren en hoe er dan op een goede manier mee om te gaan. Die staan eerder los van het traditionele jeugdwerk.

Daarom wilde ik enkele vragen stellen aan minister Homans, maar ik ben blij dat u erop zult antwoorden, minister Gatz. In welke mate is op dit moment of wordt in de toekomst de jeugdsector betrokken bij de uitvoering van dit actieplan? Hebt u al een zicht op de concrete projecten die zouden kunnen worden gesubsidieerd? Aan welke voorwaarden zullen die projecten moeten voldoen? Langs welke kanalen zal de oproep worden gelanceerd? Het bedrag van 650.000 euro zou moeten komen uit de reguliere middelen. Uit welk beleidsdomein zouden die komen? Middelen zijn schaars. Waar worden ze vrijgemaakt?

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Mevrouw Tine Soens (sp-a): Vooral uw laatste vraag is erg interessant, mevrouw Soens. In het actieplan van minister Homans stond inderdaad dat er 650.000 euro komt, waarvan 400.000 euro van Binnenlands Bestuur en 250.000 euro via Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Het zou gaan om reguliere middelen. Zal er een verschuiving plaatsvinden binnen het domein? Of is er intussen iets gewijzigd? Want er is een resolutie goedgekeurd door het parlement, zo goed als unaniem, waarin extra budgettaire ruimte en een versterking van het jeugdwerk worden gevraagd. Hoe vallen die zaken te rijmen? Ik ben benieuwd naar uw antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): We hebben inderdaad kennis kunnen nemen van het initiatief van minister Homans. We staan er positief tegenover. Het staat in het actieplan van de regering en wordt dus gedragen door de meerderheid. Ook als we het koppelen aan de resolutie van het parlement, denkt onze fractie dat het initiatief in de resolutie past. Daarin wordt het middenveld duidelijk naar voren geschoven als partner. We zoomen in op de rol die de jeugdbewegingen kunnen spelen, en het bevorderen van de sociale cohesie.

De bekommernis van mevrouw Bastiaens is terecht. We hebben in de hoorzittingen gehoord dat de jeugdsector geen instrument wil zijn in de strijd tegen radicalisering. Het is inderdaad misschien niet zo dat de jeugdsector dit probleem kan oplossen en dat zij de sleutel in handen hebben, maar we geloven wel in de gemeenschapsvormende kracht van het jeugdwerk. Ze kunnen de sociale cohesie versterken en bevorderen.

En dit zonder daarom altijd dirigistisch op te treden vanuit de overheid of te veel te zeggen wat het jeugdwerk moet doen, op welke manier en met welke doelstellingen. De intrinsieke waarde van jeugdwerk op zich ligt mijns inziens sowieso al redelijk hoog.

Belangrijk is wel dat we geconfronteerd worden met die bekommernissen en dat initiatieven ook vanuit de basis komen en bottom-up groeien. Daarom heb ik nog een aantal bijkomende vragen voor u, minister. Misschien kunt u iets meer vertellen over de initiatieven die bottom-up moeten groeien. Hoe past de projectoproep in het verhaal dat projecten breed gedragen moeten worden en vanuit de basis ondersteund moeten worden? Graag kreeg ik wat meer inzicht in de projectoproep.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Ik dank de vraagstellers. Ik denk dat de vraag van de jeugdsector uiteraard terecht is. Er is inderdaad een rol voor de jeugdsector en het jeugdbeleid in het kader van de positieve identiteitsontwikkeling. We moeten erover waken dat dit beleid niet geïnstrumentaliseerd wordt in het kader van het antiradicaliseringsbeleid. Op die manier zouden we dan wel riskeren om beide te verzwakken. Dat wilde ik even meegeven. Ik kijk uit naar het antwoord.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Bastiaens, ikzelf zal antwoorden, maar het antwoord is wel degelijk overlegd met minister Homans, zoals dat altijd gebeurt in deze regering.

Door de afdeling Jeugd van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) werd een overleg opgestart waaraan verschillende jeugdverenigingen participeerden. Aan dit eerste overleg namen De Ambrassade, Uit de Marge, Formaat, Arktos en JES deel, en hierop werd de conceptnota vanuit het Vlaams Platform Radicalisering besproken. Dit ambtelijk platform werd opgestart met daarin een afgevaardigde van de administraties Welzijn, Werk, Jeugd, VDAB, Integratie, Stedenbeleid en Onderwijs, aangevuld met een ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), een afgevaardigde van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en een federale ambtenaar van de FOD Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Veiligheid en Preventie. Dit Vlaams Platform Radicalisering komt op structurele basis samen om de verdere uitvoering van de conceptnota te concretiseren. Het is deze conceptnota die uiteindelijk leidde tot het actieplan ter preventie van radicalisering, dat door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd op 3 april 2015.

In het actieplan wordt de opdracht van het Vlaams Platform Radicalisering geformaliseerd als zijnde het verder opvolgen van de conceptnota en het actieplan, informatie uit te wisselen en in te spelen op acute vragen van de lokale besturen of anderen. Het Agentschap Binnenlands Bestuur coördineert het Vlaams Platform Radicalisering.

Tijdens het jeugdsectoroverleg dat inzoomde op radicalisering, kwamen de volgende noden aan bod: meer inspraak in de ontwikkeling van beleidsmaatregelen, aandacht voor methodieken en gebruik van bestaande expertise binnen het jeugdwerk, meer concrete informatieverbreiding rond radicalisering, een breed niet-polariserend debat rond de problematiek en meer financiële ruimte om in te zetten op het verhogen van de weerbaarheid van jongeren. Deze aandachtspunten werden meegenomen naar het Vlaams Platform Radicalisering en vormden dus de input voor het actieplan.

De bezorgdheden die door de sector werden geuit, werden ook meegenomen bij de uitwerking van de projectoproep, die op korte termijn als mededeling op de Vlaamse Regering wordt geagendeerd. Zo wordt binnen de projectoproep de nadruk gelegd op identiteitsvorming bij jongeren als instrument voor preventie van radicalisering. Met andere woorden, het ontwikkelen van een positief zelfbeeld door jongeren staat centraal. De coördinatie van de uitwerking van de projectoproep werd opgenomen door het Agentschap Binnenlands Bestuur, afdeling Gelijke Kansen, Integratie en Inburgering, maar gebeurde in directe samenwerking en nauw overleg met medewerkers van de afdeling Jeugd van het departement CJSM.

Het is duidelijk dat tal van middenveldorganisaties, jeugd- en sportwerkingen, zelforganisaties of moskeeverenigingen een positieve bijdrage kunnen leveren

aan de zoektocht van jongeren naar een eigen identiteit. Zij hebben immers vaak het meeste gevoel met de leefwereld van de jongeren. Daarom richt deze projectoproep zich in eerste instantie tot dit soort organisaties die dicht bij de jongeren staan. De focus van de oproep ligt op waardevolle initiatieven in de vrije tijd. We hebben geen specifieke projecten op het oog maar we zoeken naar projecten die inzetten op positieve identiteitsontwikkeling bij jongeren, die ertoe kunnen bijdragen dat deze jongeren zich gewaardeerd voelen, betekenisvol kunnen zijn, op een positieve manier 'radicaal' kunnen vechten tegen onrecht, projecten die de positie van jongeren en jongvolwassenen in de samenleving versterken, die inzetten op het vergroten van hun maatschappelijke betrokkenheid en burgerschapsvorming, projecten die gevoelens van uitsluiting of onrecht kunnen ombuigen in positieve engagementen, projecten die jongeren zin geven in de toekomst, enzovoort. Het is een niet-exhaustieve opsomming, maar u kunt er zich vanuit de omschrijving wel iets bij voorstellen.

De concrete voorwaarden voor de projecten worden bewust vrij algemeen gehouden, zodat diverse organisaties zich aangesproken kunnen voelen. De oproep is wel specifiek gericht op verenigingen die actief zijn in de vrije tijd van jongeren.

Momenteel wordt het advies ingewonnen van de Inspectie van Financiën, waarna de oproep nog door ons zal worden besproken op de ministerraad. Tot zolang kan ik nog geen antwoord geven op uw vraag over de concrete voorwaarden voor subsidiëring. Na de agendering op de Vlaamse Regering zal de oproep zo snel mogelijk via diverse kanalen verspreid worden. Zo beschikken de betrokken administraties elk over eigen communicatiekanalen. Ook aan andere partners zowel van het integratie- als van het jeugdbeleid zal gevraagd worden deze oproep ruim te lanceren.

Het bedrag van 650.000 euro komt volledig ten laste van de reguliere middelen. 400.000 euro wordt vrijgemaakt op de bestaande kredieten van Integratie en Inburgering. 250.000 euro komt van de werkingskredieten Jeugdbeleid.

Het is inderdaad zo dat wij op dit ogenblik geen bijkomende middelen kunnen vrijmaken. Ik neem aan dat dit debat ook in de begrotingsopmaak van 2016 aan bod zal komen. In elk geval, door te zoeken hoe we bestaande middelen kunnen heroriënteren, kunnen we wel een betekenisvolle projectpot bijeenbrengen die ons weer op nieuwe paden kan brengen, waar we op een niet-instrumentele manier – daar sta ik als minister van Jeugd absoluut op – een zinvolle bijdrage in dit brede en niet-ongevaarlijke debat kunnen brengen.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik zou willen ingaan op het laatste dat u hebt gezegd. U zegt dat u het heel belangrijk vindt dat we daar vanuit die niet-instrumentele invalshoek naar kijken. Ik heb begrepen dat de projectoproep niet door uw administratie zal gebeuren, maar wel door die van uw collega. Vandaar mijn vraag dat bij de beoordeling voldoende die terechte invalshoek meegenomen wordt en ook de administratie Jeugd dat verder kan opvolgen. Daar staat of valt veel mee.

Ik onthoud vooral uit uw antwoord dat enerzijds bij de voorbereiding de brede sector is betrokken in een breed overleg. Dat is absoluut essentieel. Ik hoor anderzijds ook in uw antwoord dat het gaat over projecten die op zoek gaan naar manieren om te kunnen komen tot identiteitsontwikkeling en die vooral vertrekken vanuit het positieve en het preventieve, en niet vanuit het negatieve op het moment dat er dingen fout zijn gelopen. Het gaat over het geloven in de kracht van zowel het middenveld, om het breed te benoemen, als vanuit de jongeren zelf. Dat is zeer belangrijk. Ik kijk samen met u uit naar die oproep, wanneer die gelanceerd zal zijn. Ongetwijfeld komen we er later nog wel op terug.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Mevrouw Tine Soens (sp·a): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik vind het jammer dat bevestigd wordt dat die 250.000 euro via de reguliere middelen komen en dat er herschikt wordt binnen het beleidsdomein Jeugd en er geen bijkomende middelen zijn. Dat staat haaks op aanbeveling 3 van de resolutie van het Vlaams Parlement, nogmaals, waarbij er gesteld wordt dat de regering preventieve maatregelen moet nemen die de voedingsbodem of risicofactoren voor radicalisering wegneemt, bijvoorbeeld om de ongekwalificeerde uitstroom in het onderwijs, spijbelen, schoolmoeheid en jeugdwerkloosheid tegen te gaan via flankerend onderwijs, door te zorgen voor hulpverlening die voor iedereen toegankelijk is, door versterkt jeugdwerk en buurtsport. Hoe kan in godsnaam het jeugdwerk versterkt worden als dat ten koste gaat van het al bestaande jeugdwerk?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Voorzitter, ik onthoud vooral het positieve antwoord. Het jeugdwerk kan vanuit een langetermijnperspectief toch die sociale cohesie bevorderen, als ik zie dat heel wat jeugdwerkingen al decennia bestaan, dat ze vaak met kwetsbare jongeren werken, dat ze verschillende generaties over de vloer krijgen. Kinderen worden zelf begeleider of jeugdwerker en leren zo de organisatie kennen. Heel vaak leren ze families kennen.

Ik denk dat het jeugdwelzijnswerk, ook straathoekwerk en jeugdopbouwwerk, door zeer veel jongeren maar ook het gezin als een huis van vertrouwen kan worden beschouwd. Maar daarvoor zijn ook wel gerichte investeringen noodzakelijk.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Nog twee elementen. Inderdaad, met betrekking tot de beoordeling van de concrete projecten is het belangrijk om de context die ik in het antwoord op de vraag geschetst hebt, blijft bestaan. Op dit ogenblik is het in elk geval zo dat de contacten tussen de kabinetten en tussen de administraties op dat vlak ondubbelzinnig zijn en zeer goed verlopen. Dat perspectief zit er in elk geval goed in, maar die garantie wil ik zeker ook geven.

Wat betreft de resolutie, die een aanbeveling is van het parlement aan de regering, is het natuurlijk niet zo dat resoluties binnen de maand zonder meer kunnen worden uitgevoerd door de regering. Wij hebben op dit ogenblik een beslissing genomen die in het verlengde lag van ons eigen actieplan, waar er toch wel belangrijke raakpunten zijn met de resolutie. Wat betreft de resolutie zelf: we zullen daar zeker nog op terugkomen omdat ze breed en belangrijk is. Ik neem aan dat de regering een beetje meer tijd krijgt om daarop in te spelen, al dan niet wat betreft de problematiek van de bijkomende middelen. Dat debat zullen we zeker vervolgen. Men kan van ons niet zeggen dat we niets ondernemen.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Mevrouw Tine Soens (sp·a): Sorry, maar die resolutie is door meerderheid en oppositie een aantal maanden voorbereid. (*Opmerkingen van minister Sven Gatz*)

De voorbereiding is al langer aan de gang, he. U kunt natuurlijk niet stellen dat de regering niet wist wat er in die resolutie ging staan en wat de aanbevelingen zouden zijn van het parlement. (*Opmerkingen van minister Sven Gatz*)

Ik vind het een beetje jammer dat u de paraplu opentrekt omdat u te weinig tijd hebt gehad.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voor mij is dat een principieel punt. Ik respecteer het parlement. Ik ben parlamentslid geweest. Ik weet hoe een parlement werkt. Ik weet dat er allerlei informele contacten kunnen zijn tussen kabinetten, regering en parlementsleden ter voorbereiding van een dergelijk voorstel van resolutie. Maar tegelijkertijd is het niet aan ons om te interfereren in de dynamiek van het tot stand komen van een voorstel van resolutie. Dat voorstel was niet eenvoudig om tot stand te brengen omdat het een moeilijke problematiek is, en men wilde het terecht over de grenzen van meerderheid en oppositie heen doen. De ervaring leert me dat geen enkele resolutie, van welk parlement ook, binnen de maand is uitgevoerd door de regering. Geef ons nog wat tijd. Wees kritisch, maar geef ons nog een klein beetje tijd.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Ik denk dat deze problematiek, aangezien hij een lange geschiedenis heeft, ons helaas nog een tijdje bezig zal houden. Ik geloof veel meer in acties en beleid dat ook op lange termijn kijkt. Wat we vandaag aan het bespreken zijn, is in lijn met de resolutie die we hier in het parlement hebben goedgekeurd. Mocht het zijn dat de regering dingen aan het doen is die tegen onze resolutie zouden ingaan, dan zou ik u begrijpen, maar dat is dezen helemal niet het geval. Ik ben ervan overtuigd, als ik de minister goed begrepen heb, dat dit niet de laatste actie zal zijn en dat er verder beleid zal worden gevoerd in dezen. Bovendien denk ik dat dat zal gebeuren op een manier en met een insteek die in ieder geval ook wel de mijne is, vertrekkende vanuit een positieve insteek en een belangrijke bijdrage die het jeugdwerk op zich levert aan deze samenleving.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de spanningen bij de Nederlandse Taalunie en op het betrokken werkveld – 2476 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de problemen bij de Nederlandse Taalunie – 2508 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, op de Nederlandse Taalunie werd flink bezuinigd, naar verluidt vooral op vraag van de Nederlandse regering. Nu duidelijk wordt hoe een en ander geïmplementeerd wordt, trekken vele betrokkenen aan de alarmbel. Het gaat over personeelsleden van de Taalunie maar ook over organisaties die sinds jaar en dag door de Taalunie ondersteund worden.

Ik voel me als parlamentslid mee schuldig aan wat ik steeds meer ga ervaren als een neerwaartse spiraal, waarin de Nederlands-Vlaamse samenwerking terechtkomt, zeker als het gaat over overheidsinstellingen die de Nederlands-Vlaamse samenwerking moeten schragen.

We hebben al het verhaal van het Cultureel Verdrag tussen Nederland en Vlaanderen meegemaakt. Dat is in eerste instantie niet uw bevoegdheid, maar ook daar hebben we die neerwaartse spiraal volop zien functioneren.

We hebben de plannen voor de bezuinigingen gezien en hebben die ook binnen de Interparlementaire Commissie van de Taalunie lijdzaam ondergaan. We

hebben wel vragen gesteld en opmerkingen gemaakt maar de Interparlementaire Commissie heeft geen budgetrecht. Dat is een zaak van de nationale parlementen. Uiteindelijk hebben we ook in de Interparlementaire Commissie het vertrouwen gegeven aan de regering op voorwaarde dat de besparingen, en daar gingen we van uit, konden gebeuren zonder dat er echt in het vlees zou worden gesneden, zoals men dat dan zegt.

Ik ben er vandaag lang niet meer van overtuigd dat die besparingen worden doorgevoerd zonder in het vlees te snijden. Ik krijg steeds meer het gevoel dat er wel degelijk wordt ingegrepen op zaken die tot de essentiële taken van de Taalunie behoren, zaken ook waardoor die Taalunie op het terrein het verschil maakt. Een organisatie die een besparing moet slikken van meer dan 20 procent in een periode van vijf jaar, tussen 2011 en vandaag, dat is niet niks. Ik weet niet of dat echt redelijk is, of men dat kan doen zonder in het vlees te snijden.

Wanneer we de reacties lezen, komt die besparing het hardst aan bij het onderwijs Nederlands in het buitenland. Het gaat over een besparing van meer dan een vierde of 25 procent op een van de speerpunten van de Taalunie, daar waar de Taalunie wel degelijk het verschil maakt. Dit terwijl er voor communicatie – bij wijze van kanttekening – de voorbije jaren een stijging was van de middelen met 20 procent, tot in 2015. Ik weet niet of dat de juiste keuzes zijn, of het verkopen van het merk Taalunie in dezen belangrijk is. Het is geen waspoeder, de Taalunie moet zich niet als een product in de markt zetten. Een overheidsinstantie is belangrijk om werk te leveren achter de schermen, op het terrein.

Minister, deelt u de bezorgdheid dat essentiële taken van de Taalunie in het gedrang komen? Of bent u wel degelijk aan het werk zonder in het vlees te snijden? Wanneer u die bezorgdheid deelt, bent u dan bereid om initiatieven te nemen om het beleid waar nodig bij te sturen? Welke stappen bent u van plan op korte termijn te zetten om de ongerustheid in het veld, want die is er wel degelijk, terecht of ten onrechte, weg te nemen?

De voorzitter: De heer Bajart geeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): De heer Vandaele heeft al een inleiding gegeven. Ik zal die niet herhalen.

Minister, er werden deze legislatuur al verschillende vragen gesteld bij de werking van de Taalunie, maar tot nog toe gingen die voornamelijk over de gevolgen van besparingen en de keuzes die daaruit voortvloeiden. We moeten het daar verder niet uitgebreid meer over hebben, want die zaken zijn bekend.

Recent kwam boven op de besparingen echter nog een nieuw aspect aan het licht. Zo zou de Taalunie nu, volgens de pers, tot op het bot verdeeld zijn. Onder het beleid van de algemeen secretaris van de Taalunie zou een zeer hiërarchische manier van werken schuilgaan, zelfs van intimidatie en een angstcultuur. Een gesloten managementteam zou alle lijnen uitzetten waarbij de deskundigen niet gehoord zouden worden of zich op zijn minst niet meer bij het beleid betrokken voelen.

Personeelsleden hebben anoniem getuigd aan de pers uit angst voor juridische repercussies. Ze stellen dat kritiek niet welkom is en dat kritische werknemers zelfs bedreigd worden met ontslag. In 2014 dienden zeker vijf werknemers een klacht in bij een vertrouwenspersoon. Bij uw Nederlandse collega werd het volgende opgetekend: "Onze ervaring is dat onvrede bij veranderingen en bezuinigingen eerder regel is dan uitzondering. Het ministerie laat zich uitvoerig informeren over de gang van zaken en constateert dat de Taalunie zelf haar uiterste best doet om de veranderingen in goede banen te leiden."

Het is natuurlijk mogelijk dat het alleen maar zo lijkt, dat er in dit dossier wel rekening mee is gehouden, maar in de verschillende transitieprojecten die de laatste weken en maanden de revue passeren, zien we gelijkaardige noodkreten en kritiek. Het is dan ook belangrijk te weten wat er precies aan de hand is en op welke manier daar preventief maar ook achteraf mee kan worden omgegaan.

Minister, op welke manier werd bij de hervormingen binnen de Taalunie ook rekening gehouden met changemanagement en HR-beleid? Klopt het dat er in 2014 klachten werden ingediend bij een vertrouwenspersoon om de aangehaalde redenen? Is dit enkel te wijten aan de hervorming en besparing bij de Taalunie of speelt hier toch meer?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): We hebben het inderdaad al meermaals over deze kwestie gehad. Ik heb ook aan minister-president Bourgeois rechtstreeks de vraag gesteld. Verschillende parlementsleden hebben dat gedaan op 26 mei. De bottomline is altijd dezelfde. Als gevolg van de beslissingen van de Nederlandse en Vlaamse Regering wordt er nu echt een hiaat geslagen in een van de kernopdrachten van de Nederlandse Taalunie en in een van de ambities van deze Vlaamse Regering, met name het versterken van de positie van het Nederlands in Europa en in de wereld.

Minister, vindt u dat de juiste keuzes zijn gemaakt om ook daar te besparen? Hebt u daarover al overleg gehad met uw Nederlandse collega's?

De heer Bart Caron (Groen): Ik wil me graag heel kort namens mijn eigen fractie aansluiten. Ik zal het hoofdaandeel sparen voor maandag op de interparlementaire commissie (IPC). Ik wil me graag aansluiten bij de bekommernissen die de voorgaande sprekers hebben verwoord, zowel over het inhoudelijke, het financiële, als over personeelsmanagement en de internationale relaties. Het is te ver gegaan.

Minister, ik benadruk dat ik me bij elk van de drie dimensies van de vraagstellers aansluit. Wat de heer Bajart vertelt, is ook mij ter ore gekomen. Het is heel erg moeilijk om als politicus met dit soort dingen om te gaan. Laten we het maandag verder hebben over het communicatiebudget en de inhoudelijke keuzes.

Ik deel de bekommernis absoluut. Ik wil graag hardop vertellen dat voor mij de Nederlandse Taalunie een heel belangrijke instelling is. Er mocht inderdaad misschien een en ander in gebeuren, maar over het proces dat nu gebeurd is, kunnen we ons afvragen of het dat was dat het huis nodig had.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, dames en heren, ik ben inderdaad blij dat er wordt gesteld dat het debat komende maandag multilateraal – zoals dat dan heet – op de IPC-vergadering zal kunnen worden voortgezet. In afwachting zal ik proberen om zo goed mogelijk te antwoorden op de gestelde vragen.

Bij de afweging van de invulling van de bezuiniging is rekening gehouden met het overleiden van alle kerntaken en doelstellingen van de Taalunie. Daarom zijn de bezuinigingen evenredig over de drie inhoudelijke doelstellingen, met name taalbeleid, taalinfrastructuur en taalgebruik, gespreid. Daarbij zijn de kerntaken van de Taalunie nadrukkelijk overleiden gebleven. Dat geldt dus ook voor het onderwijs van het Nederlands als vreemde taal en de internationale neerlandistiek, waarover onrust is ontstaan. Aan de basisfinanciering voor afdelingen Nederlands buiten het taalgebied en de didactische ondersteuning voor docenten wordt niet getornd.

De door het management voorgestelde bezuinigingen op de zomercursussen en op de loontoeslagen voor docenten die als moedertaalsprekers buiten het taalgebied werken, waren echter te drastisch. In overleg met de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek (IVN) is inmiddels afgesproken om de zomercursussen op een alternatieve, goedkopere manier voort te zetten en breder te oriënteren, in aansluiting op de behoeftes van deze tijd. Ook wordt de suppletie-regeling – met een beperking van de middelen – overeind gehouden. Deze zal evenwichtiger gespreid over de wereld worden ingezet, zodat ze ook de neerlandistiek in andere regio's van de wereld ten goede komt en daarmee een eerlijker instrument wordt.

Naar aanleiding van de artikelen waarnaar de vraagstellers verwezen, is er meerdere malen overleg geweest tussen de medewerkers van de ministers uit het Comité en de algemeen secretaris van de Taalunie en ook tussen de ministers zelf. Daar is geconstateerd dat de ontevredenheid en onrust vooral zijn terug te voeren tot een combinatie van veranderingen en bezuinigingen. Uiteraard neemt het Comité van Ministers de onrust ernstig en moet er worden gewerkt aan oplossingen.

De algemeen secretaris is verzocht om te investeren in het herstellen van het draagvlak, intern en extern. Daartoe is een plan van aanpak gemaakt, gebaseerd op een meer heldere communicatie. Intern wordt ingezet op extra betrokkenheid en begeleiding van de medewerkers en het herstel van vertrouwen. Ook extern wordt gewerkt aan het herstel van vertrouwen en het maken van goede afspraken. Met die aanpak zijn de afgelopen weken al positieve resultaten geboekt. Er is, zoals aangegeven, een voorlopig compromis met de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek (IVN) over de toekomst van de zomercursussen en de loontoeslagen voor docenten die als moedertaalsprekers buiten het taalgebied werken. Dit compromis zal de komende maanden verder worden uitgewerkt.

Ook met het Instituut voor Nederlandse Lexicologie (INL) is afgesproken om de komende maanden tot goede gezamenlijke afspraken te komen. In onderling overleg worden de contouren voor een breder Instituut voor de Nederlandse Taal (INT) geschetst. Verder zullen de komende maanden diverse gesprekken worden gevoerd met sleutelfiguren en partijen uit het veld.

Uiteraard zijn de veranderingen niet van de ene op de andere dag ingezet. Nadat het Comité van Ministers in juni 2013 opdracht had gegeven om een nieuw strategisch plan voor de Taalunie uit te werken, zijn met externe begeleiding diverse werksessies georganiseerd, waarbij het voltallige personeel heeft kunnen meedenken over de nieuwe doelstellingen. Het nieuwe strategische plan dat daaruit voortkwam, werd eind 2013 door het Comité van Ministers vastgesteld.

Vervolgens werd een nieuwe organisatiestructuur geïmplementeerd met drie nieuwe inhoudelijke afdelingen, om het vernieuwde beleid vorm te geven. Aan het hoofd van deze drie nieuwe afdelingen kwamen drie nieuwe inhoudelijke afdelingshoofden te staan. Voor deze nieuwe functies kon iedereen van het Algemeen Secretariaat zich, ongeacht zijn of haar functie, kandidaat stellen. Op basis van professionele assessments zijn hiervoor twee interne kandidaten geselecteerd, en is er één kandidaat extern geworven.

In 2014 zijn de nieuwe hoofden met hun afdelingen aan de slag gegaan, om de overkoepelende strategie te concretiseren in een beleidsplan, dat het Comité van Ministers eind 2014 heeft vastgesteld. De nieuwe inhoudelijke strategie wordt momenteel nog verder geconcretiseerd in afdelingsplannen die aan het eind van dit jaar aan het Comité van Ministers zullen worden voorgelegd.

Boven op deze vernieuwingsoperatie kwam er eind 2014, na besluit hiertoe door het Comité van Ministers, een personele reorganisatie van het Algemeen

Secretariaat. Ook hiervoor is externe begeleiding ingeroepen, zowel juridisch als op het vlak van human resources. Daardoor kon een juridisch sluitend plan van aanpak worden opgesteld, inclusief nieuwe functieprofielen met nieuwe competenties.

De combinatie van inhoudelijke veranderingen en de personele reorganisatie heeft bij medewerkers voor onzekerheid en onrust gezorgd. Die onrust wordt ernstig genomen. Om medewerkers in staat te stellen hun nieuwe functie in te vullen en het interne vertrouwen te herstellen, zal in persoonlijke begeleiding van medewerkers worden voorzien met behulp van een hr-deskundige. Er zullen persoonlijke ontwikkelingsplannen worden opgemaakt, waarmee medewerkers de nieuwe competenties die van hen worden verwacht, verder kunnen ontwikkelen en versterken.

Er werd ook een vraag gesteld met betrekking tot klachten bij een vertrouwenspersoon. Het Comité van Ministers heeft van de vertrouwenspersoon geen apart rapport ontvangen. Wel is er het reguliere verslag dat de vertrouwenspersoon met de algemeen secretaris heeft besproken. Aan de meldingen in het reguliere verslag hoefde geen opvolging te worden gegeven.

Tot zover de antwoorden die ik u momenteel kan geven, maar ik vind het goed om dit debat maandag voort te zetten.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, u zegt dat de didactische ondersteuning van de docenten Nederlands blijft, maar er is wel gemorrelt aan de suppletie. Er is nu een tijdelijke overgangsmaatregel waarbij die suppletie wel blijft maar minder dan vandaag. U voegt er nu nog aan toe dat het ook zal worden gespreid over andere plaatsen dan nu het geval is. Hoger zullen de bedragen zeker niet worden. Ze zijn al lager en dan gaan we ze ook nog eens spreiden. Ik denk net dat we hiermee als Taalunie het verschil maken. Mensen die in het buitenland doceren, verdienen het zout op hun patatten niet. Die kleine suppletie – klein naar onze normen – maakt wel een verschil.

Iets anders zijn de zomercursussen. Ik begrijp dat er naar alternatieven wordt gezocht, onder meer via privéfondsen of ondersteuning door bedrijven. Het is een nuttige piste, maar we moeten er wel voor zorgen dat we onszelf niet voorbijhollen. Ik hoor dat taalvervolmaking ook op tal van andere manieren kan en dat de markt dat ook doet. Ja, maar die zomercursussen hebben niet als eerste doel om aan taalvervolmaking te doen. Het is een extraatje dat erbij komt, maar kennismaking met de samenleving hier en in Nederland is de eerste opdracht. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

U zegt dat het draagvlak intern en extern wordt hersteld en dat er intussen vooruitgang wordt geboekt. Ik hoop het. Het is heel moeilijk voor een parlement of voor een politicus om zich te mengen in hoe een organisatie of een secretariaat draait. Dat is niet onze taak, evenmin als het personeelsbeleid, zolang er natuurlijk geen onrechtvaardigheden gebeuren. Dan zou het wel onze taak kunnen worden.

Mensen moeten op een normale manier worden behandeld. Daar zit misschien een pijnpunt. In oorsprong was het toch ook de bedoeling om op het apparaat te bezuinigen, maar dat lijkt zeer moeilijk te zijn, ook door het zware statuut. Intussen werken er een aantal mensen minder, maar worden er ook nieuwe mensen aangenomen. Het is een beetje een verwarrend verhaal. Men wil op het apparaat bezuinigen, maar is het de goede manier zoals het nu gebeurt?

Minister, u hebt gezegd dat in 2013 een nieuw strategisch plan is uitgewerkt. Dat was een opdracht van het Comité van Ministers. Wat me af en toe ergert, is dat er wel degelijk een goedgekeurd meerjarenbeleidsplan was voor 2013-2017 met ook besparingen, dat een stille dood is gestorven. Het is vervangen door een veel

ingrijpender traject. Ook in Vlaanderen is het al zo geweest dat we meer moesten besparen dan we dachten. Maar hier liggen de percentages toch veel hoger dan wat we in Vlaanderen hebben gedaan.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Ik hoor dat het draagvlak intern en extern zou worden hersteld. Ik weet dat dat niet eenvoudig is. Minister, ik begrijp dat u daarover niet meer kunt zeggen. Ik volg dit op.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Ik kom even terug op het debat hierover met de minister-president. Hij heeft ons toen echt verzekerd dat hij kwaliteitsvol onderwijs Nederlands binnen en buiten het taalgebied een prioriteit vond, net als de promotie van taal en talige cultuur. Hij heeft toen ook aangegeven dat hij zelf een overleg ging houden met Geert Joris. Ik ga ervan uit dat de minister-president bij het overleg met het Comité van Ministers was. Dat is een belangrijk signaal. Eerlijk gezegd, ben ik heel bezorgd over de Vlaams-Nederlandse samenwerking. De spiraal gaat naar beneden. Eerst werd de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland (CVN) gekortwiekt. Nu is er gerommel bij de Taalunie. Dat zijn keuzes die toch wel ingrijpend zijn. Ik denk dat er maandag eens goed moet worden gedebatteerd over waar we in de toekomst naartoe willen met de Vlaams-Nederlandse samenwerking die we toch zeer erg genegen zijn.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het is evident dat iedereen kan vaststellen dat de transitie waarin we nu zitten, moeilijker verloopt en langer duurt dan we hadden verwacht en misschien ook wel goed is voor zo'n proces. We zitten er nu middenin en moeten er dus voor zorgen dat we er op een degelijke manier uit geraken. De combinatie van zowel de besparingen als de hervormingen maakt dat de moeilijkheidsgraad nog wat wordt verhoogd. Er is een gesprek geweest tussen de voorzitter van het Comité van Ministers, dat bestaat uit mevrouw Bussemaker, mevrouw Crevits en mezelf, en de algemeen secretaris om de uitgangspunten van de hervorming te herbevestigen, maar ook met de vraag om in een stijl van redelijkheid en dialoog de hervorming verder te zetten. De eerste voorzichtig positieve signalen zijn er. We zullen dit van nabij opvolgen. Het is goed om met de betrokkenen er maandag verder op door te gaan.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, we zullen er maandag zeker op doorgaan. Dan zijn ook de Nederlanders erbij, wat het wat pittiger kan maken.

De N-VA blijft voorstander van een sterke Vlaams-Nederlandse samenwerking. De instrumenten die er zijn, moeten we koesteren. De Taalunie is toch een uniek instrument dat iedereen ons benijdt. Zelfs de francophonie heeft dat niet, net zomin als het Duitse taalgebied of het Engelse taalgebied. We moeten dit koesteren en ervoor zorgen dat het niet in de fameuze neerwaartse spiraal terechtkomt.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het bijzonder cultuuraanbod – 2503 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Voorzitter, mijn vraag gaat over 'den boek', voor wie al wat langer in de cultuursector actief is. Dat is het aanbod dat vroeger in een boek stond en algemeen verspreid was in Vlaanderen. Verenigingen maakten gebruik van kleine Vlaamse subsidies om de maximale cultuurspreiding in Vlaanderen te realiseren. Dat is de achtergrond.

Er spelen vele factoren een rol in dit verhaal. Het werd vroeger heel sterk gebruikt door de cultuur- en gemeenschapscentra, vooral gericht op nieuw aanbod, op nieuwe artiesten die minder bekend waren om het risico te helpen delgen.

Ik stel deze vraag ook voor de niet-professionele organisatoren. Ze zijn historisch erg belangrijk. Ik heb enige ervaring met een eerdere poging om daar ook een hervorming in te doen. Ik heb toen pas gemerkt hoe belangrijk het netwerk van verenigingen is. Ze geven niet de grote artiesten maar wel artiesten die Vlaams kwaliteit brengen, een kans. Er bestaat een website van, namelijk www.aanbod-podium.be. Het gaat soms om bedragen van minder dan 1000 euro per optreden, een tussenkomst in het honorarium van de artiest die speelt.

Helaas wordt dit systeem financieel gekortwiekt. Het al bij al kleine budget wordt verder teruggeschroefd tot minder dan de helft, van een goede 360.000 euro tot 150.000 euro. De pot voor 2015 is bovendien uitgedeeld, waardoor er geen subsidies meer kunnen worden aangevraagd voor de tweede jaarhelft. Dat is betreurenswaardig om drie redenen. Het is nefast voor het lokale cultuuraanbod omdat organisatoren zonder dat kleine duwtje in de rug de stap niet durven zetten om te programmeren. Ik denk dan aan de afdelingen van het Davidsfonds, Femma, organisaties voor gepensioneerden enzovoort. Voor de verenigingen verdwijnt zo ook een verhoopte winst voor de eigen werking en het verbindende samenwerken met elkaar in een culturele omgeving en met de artiesten. Ten slotte is het voor de gezelschappen en artiesten een aderlating. Een rits artiesten uit dit aanbod draait op dit circuit. Op deze manier verliezen ze hun inkomen.

Ik wil een warm pleidooi houden voor dit systeem. Het is een systeem dat erg veel mensen bereikt die niet naar het grote theater, de opera of de concertzaal gaan. Ze kwamen in aanraking met kunst en cultuur via de lokale verenging. Het is drempelverlagend en participatiebevorderend, en daardoor echt nuttig. Ik ken geen subsidiesysteem dat voor die prijs zoveel effect genereert. Ik meen dit uit de grond van mijn hart.

Minister, erkent u het belang van het parallelle circuit voor lokale cultuurspreiding? Hoe snel was de subsidiepot voor bijzonder cultuuraanbod voor 2015 al opgebruikt? Moesten er hierdoor aanvragen geweigerd worden? Betekent het mislopen van de subsidie, voor zover u weet, ook het schrappen van plannen van programmering? Hebt u zicht op de gevolgen voor de artiesten en gezelschappen die in de selectiebank zitten? Hoe moet het nu verder voor de toekomst? Wordt er in extra middelen voorzien op korte en middellange termijn? Wat gebeurt er met het project bijzonder cultuuraanbod? Wordt dit in stand gehouden, ook wanneer er geen middelen meer beschikbaar voor zijn? Het bijzonder cultuuraanbod krijgt iets meer subsidie omdat het over onbekendere en nieuwere artiesten gaat.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): Minister, bij de begrotingsopmaak 2015 hebben we inderdaad kunnen lezen dat het budget voor het bijzonder cultuuraanbod sterk werd verminderd. U hebt dat toen als volgt verwoord: "Binnen het Participatiedecreet hebben we gekeken naar welke initiatieven en projecten zich vooral richten op kansengroepen." Omdat het bijzonder cultuuraanbod zich niet meteen richt op participatie van kansengroepen, hebt u gesnoeid in de middelen die ernaartoe gaan. Zoals de heer Caron opmerkt, is dit niet prettig maar we konden de verantwoording enigszins begrijpen.

Een beetje later lazen we dat het budget voor 2015 al helemaal was opgemaakt en dat er geen aanvragen meer konden worden ingediend voor 2015. Ik heb u toen een schriftelijke vraag gesteld om meer zicht te krijgen op het aantal aanvragen, het aantal goedgekeurde aanvragen enzovoort. Ik heb u ook gevraagd hoe het eruitziet voor 2016. U hebt toen gezegd dat uw administratie binnenkort een aantal voorstellen zou formuleren om de toekomstige werking van het bijzonder cultuuraanbod vanaf 2016 vorm te geven. Ik citeer: "Ik zal hierover zo snel mogelijk een beslissing nemen."

Minister, hebt u al voorstellen gekregen? Is er al duidelijkheid over hoe het aanbod voor 2016 eruit zal zien of is het daarvoor nog te vroeg?

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Namens mijn fractie wil ik aansluiten bij deze vraag om uitleg. Over 'den boek' hebben we het in deze commissie inderdaad al gehad. Het is een subsidiesysteem dat zeer veel werd gebruikt en hard werd gewaardeerd. Het heeft absoluut een meerwaarde voor cultuurparticipatie en -beleving in Vlaanderen.

Minister, de laatste keer dat ik u daarover een vraag heb gesteld, was bij de bespreking van de begrotingswijziging. Tussen droom en daad staan praktische bezwaren in de weg, in deze zaak staan er financiële bezwaren in de weg. We kunnen veel willen, maar we moeten zien dat het financiële plaatje klopt. Wat niet wil zeggen dat ik nog altijd een grote voorstander van het systeem blijf. Hoe kijkt u naar de toekomst en wat mogen we verwachten?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het bijzonder cultuuraanbod richt zich tot een divers scala aan organisaties en aanbieders. Zowel gemeentelijke voorzieningen als cultuurcentra, gemeenschapscentra, bibliotheken, als particuliere organisaties, uit verschillende domeinen (sociaal-cultureel, cultureel, jeugd- en welzijnswerk, sport) kunnen een beroep doen op deze maatregel en dit vooral in functie van cultuurparticipatie voor specifieke doelgroepen (instellingen bijzondere jeugdzorg of personen met een handicap, rust- en verzorgingstehuizen, asielcentra enzovoort).

Het bijzonder cultuuraanbod situeert zich dus ruimer dan het lokale cultuurbeleid stricto sensu. Elk initiatief waarbij mensen de kans krijgen om in een vertrouwde omgeving in contact te komen met en te genieten van cultuur vind ik belangrijk. Of deze maatregel/hefboom voor cultuurparticipatie echter zijn doel effectief bereikt, is alsnog de vraag. Bijvoorbeeld: het aantal aanvragen van cultuur- en gemeenschapscentra stijgt, terwijl het aantal aanvragen van woon- en zorgcentra, asielcentra, dienstencentra, gevangenis en enzovoort daalt. Dat is een trend die zich al inzette voor de besparingsoperatie.

Bovendien worden cultuur- en gemeenschapscentra tot vandaag nog gesubsidieerd op basis van de beleidsprioriteiten. Verhoging van cultuurparticipatie door kansengroepen is er daar één van, en dit voor alle lokale culturele actoren. Het belang of veeleer het flankerend succes van dit circuit is dus op zijn minst wisselend te noemen.

Bij de opmaak van de begroting 2015 zijn er keuzes gemaakt. Voor deze specifieke maatregel werd het bedrag beperkt tot 150.000 euro. In een antwoord op schriftelijke vraag 53 van mevrouw Van Werde gaf ik al een overzicht van de gevolgen hiervan. Met het beschikbare budget voor 2015 worden zowel aanvragen betaald die plaatsvinden in de laatste maanden van 2014 (na controle van bewijsstukken die 30 dagen na de manifestatie worden ingediend), als aanvragen voor 2015 zelf. 64 manifestaties die eind 2014 plaatsvonden, werden in 2015 afgerekend voor een totaalbedrag van 16.729,36 euro. In de loop van 2014, tot de stopzetting op 20 november, werden reeds 310 aanvragen ingediend,

waarvan 287 ontvankelijk, voor een manifestatie in 2015. De organisatoren moeten immers minimaal 2 maanden vooraleer de voorstelling plaatsvindt, een aanvraag indienen. Zoals gepland in de regelgeving werden deze dossiers behandeld volgens de volgorde van indienen.

Ik heb geen precies zicht op de vraag of er plannen zijn geschrapt van lokale organisatoren door het mislopen van de subsidie. Aangezien de aanvraagmodule op de webstek www.aanbodpodium.be eind november 2014 voor subsidieaanvragen werd afgesloten, heb ik geen cijfers of gegevens over het aantal organisaties die alsnog een beroep wensten te doen op een subsidie vanuit het bijzonder cultuuraanbod. Het gaat ook telkens maar om een beperkte bijdrage in de organisatie van een voorstelling: één derde van de uitkoopsom, met een maximum van 600 euro voor een voorstelling uit het aanbod Podium en de helft van de uitkoopsom, met een maximum van 750 euro, voor een voorstelling uit het aanbod Nieuw Talent. Maar ik besef ook dat voor een organisator uiteraard alle beetjes helpen om een evenement georganiseerd te krijgen.

Net zoals voor de organisatoren zijn er door het stopzetten van de aanvraagmodule geen gegevens beschikbaar betreffende de impact voor gezelschappen op hun uitkoopsom of speelkansen. Mijn administratie en de betrokken adviescommissie beoordelen wel nog aanvragen van gezelschappen om te worden opgenomen in het aanbod. Een goedgekeurd programma blijft immers twee jaar opgenomen. De gevolgen voor de gezelschappen zijn momenteel onduidelijk. Op basis van contacten van mijn administratie met gezelschappen en organisatoren ontvang ik signalen dat sommige gezelschappen hun uitkoopsommen onder druk van de markt laten dalen.

Langs de andere kant is de databank op zich, zonder dat daar voor de organisator een financiële tussenkomst aan vasthangt, een instrument in de bevordering van de cultuurspreiding, vooral voor de specifieke doelgroepen die een beroep doen op het aanbod. Opname in de databank biedt een publicitaire meerwaarde door het feit dat gezelschappen (theater, dans, kleinkunst, animatie enzovoort) een plek krijgen op de website www.aanbodpodium.be. Voor bijvoorbeeld rust- en verzorgingstehuizen is de databank een nuttig instrument om een geschikt programma te boeken.

Zoals u weet, zijn we volop bezig met de begrotingsopmaak 2016. Binnen dat kader bekijken we ook of er keuzes moeten worden gemaakt. Tegelijk wil ik de maatregel op relatief korte termijn evalueren op basis van een verfijning van de data en in functie van de optimalisering van de bestaande regelgeving, onder andere het decreet Sociaal-Cultureel Werk en het Participatiedecreet. Hierover wil ik duidelijkheid verschaffen einde september. Vroeger zal helaas moeilijk zijn.

Ondertussen blijft de aanvraagmodule voor financiële tussenkomst op de website geblokkeerd. Er worden dus momenteel geen nieuwe aanvragen ingediend, niet voor 2015 en niet voor 2016. De programma's van gezelschappen en artiesten die werden goedgekeurd, krijgen wel nog steeds een publicatie op www.aanbodpodium.be.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Mevrouw Van Werde, ik bied u mijn verontschuldiging aan omdat ik niet had gemerkt dat u een schriftelijke vraag had gesteld. Ik had mijn vraag om uitleg beter kunnen voorbereiden als ik uw schriftelijke vraag had opgemerkt.

Minister, er zijn twee fundamentele vragen. Een: is het nog zinvol om het behouden? Twee: zo ja, moet je daarin prioriteren? Die kwestie moet op tafel liggen en daar moeten we voor gaan. Misschien moet een selectie worden

gemaakt. Het zijn niet alleen de kansengroepen die kunnen deelnemen. Welke organisatoren hebben de minste kracht om dat aanbod bij die groepen te brengen?

Een evaluatie van het systeem is dus nodig en wenselijk. Ik maak mij misschien niet populair, maar eigenlijk zouden de cultuurcentra dat zelf moeten kunnen opbrengen. Dat is iets anders dan voor de lokale Femma-afdeling, om maar die vergelijking te maken. Die evaluatie mag dus het voorwerp van discussie zijn.

Het zijn niet de bedragen die moeten verhogen, maar het zou wel fijn zijn mocht er toch een sterke ruggengraat overblijven. Ik blijf herhalen dat dit het goedkoopste instrument is om het meest te doen voor de bevordering van de cultuurparticipatie in Vlaanderen. Er is geen beter instrument. Je komt met heel weinig overheidsmiddelen op plekken en bij groepen die je anders moeilijk bereikt. Minister, daarom zou ik met graagte tien voorstellen doen waar u die weggeschrapte 160.000 euro zou kunnen terughalen. Zo belangrijk vind ik het. Alleen moet het misschien wat verfijnd worden in uw systeem. Hopelijk zal die evaluatie, die er pas eind september komt, daarmee rekening houden. Daar kijk ik naar uit. Als ik die ambitie mag uitspreken: ik zou graag hebben dat u die evaluatie niet doet op basis van die 150.000 euro maar op basis van het initiële bedrag. Zo kunt u dat iets beter richten. Prima! Uitstekend! Maar dit herstellen zou geen onmogelijke opdracht mogen zijn. Minister, desnoods doe ik de voorstellen voor een verschuiving.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoorden. Ik treed de heer Caron bij: het is een heel mooi middel om onbekende mensen de kans te geven. Voordat de vraag van de heer Caron werd geagendeerd, had ik een tweede schriftelijke vraag gesteld die daardoor grotendeels beantwoord is. Dat wou ik eventjes meegeven.

Minister Sven Gatz: Dank u voor uw inhoudelijke suggesties, die mij hopelijk zullen toelaten om een goede verdere beslissing te nemen waarover we, naar ik aanneem, eind september opnieuw een debat zullen hebben.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.